

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

**KSP'YE
SELAM
OLSUN!**

**HATASIZ İNSAN ÖLÜ İNSANDIR!
HATASINDA ISRAR EDEN İŞÇİ PARTİSİ ÖLÜR!
KSP'NİN ÖZELEŞTİRİSİNİ SELAMLİYORUZ!**

**YAŞASIN KSP!
KOMÜNİSTLER, İŞÇİLER, DEVRİMCİLER,
TÜM YURTSEVERLER!
KSP'DE BİRLEŞELİM!
EMPERYALİZMİ KIBRIS'TA YERLE BİR EDELİM!
KAHROLSUN BURJUVAZİ!
KAHROLSUN BURJUVAZİNİN EMPERYALİZMİ!
Kıbrıs Sosyalist Partisi Özeleştirisi Birinci
Bölümü Gazetenizin Ortasında...**

Kıbrıs'ta

SOSYALİST GERÇEK

Haftalık Siyasi Gazete

16 Eylül Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:169 Fiyatı:750,000 TL.-75 Ykr.(KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**ORTAK
VATAN
ORTAK
MÜCADELE!**

**YALANDOLAN
KAPİTALİZM!**

TC'NİN KIBRIS KONUSUNDAKİ DEKLÂRASYONUNA KARŞI AB DEKLÂRASYONUNUNA BAKIN!

**AB'YE GÜVENENLERİN, BM'E GÜVENENLERİN, EMPERYALİST ANAVATANLARA GÜVENENLERİN,
DÜNYA EMPERYALİZMİNE GÜVENENLERİN YALANCILIĞI TEKRAR ORTAYA ÇIKTI!**

KUZEY VE GÜNEY'DEKİ BURJUVA HAKİM SINIFLARIN YALANCILIĞI TEKRAR ORTAYA ÇIKTI!

BM Çatısı altında, burjuva önderler arası toplumsal görüşmeler üzerinden birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs' elde ederek Kıbrıs sorununu burjuvalar-emperryalistlerle birlikte, onların yarattıkları dünya düzeni çerçevesinde çözmek isteyen tüm burjuva ve burjuva kuyrukçusu siyasetleri bir kere daha iflas etti!

Kuzey Kıbrıs'ta 1960'a dönmekten bahsedenlerin, yukarıdaki siyaseti savunanların başka bir türü oldukları, onların da emperyalist uşağı ve TC diplomasisinin hizmetçisi olduğu ortaya çıktı!

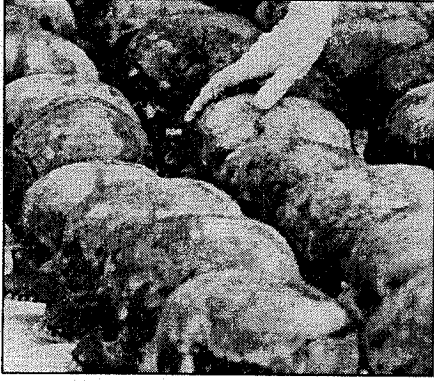
YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ!

**OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...**

Neler Oluyor Neler...

BELÇİKALI KATOLİK RAHİP RWAND'DA HAPİSTE

Rwanda eskiden Belçika'nın sömürgesiymiş - Kongo gibi. Katolikliği onlar yaymış. Rwand'daki katliam sırasında bu bay rahip, kendi gazetesinde Tutsileri katletme çağrısı yapan yazılar yayınlamış. Katolik kilisesine sığınan Tutsileri de bizzat bunların öğrencisi hem de kadın rahipler katletmiş ve de katlettirmiş!

Linççi yani bu Katolikler del!

E, bunların Allah'ı yok kil. Bunların GOD'u var! Onlar yapar. Zaten Rwandalılar da bizi kilise korumadı, biz de Müslüman olacağız artık diyorlar ve de Müslümanlaşıyorlarmış!

Hey, TC'nin linççileri. Biraz çenenizi kapayın da önce şu Rwandalılar Müslümanlaşsın, sonra öğretirsiniz onlara denileni yapmazlarsa, yanlış ırk veya mezhepten olurlarsa linç olmaktan kurtulamayacaklarını - Sivas, Maraş, Çorum, falan filanı biz hatırlatmayız meraklanmayın siz!

Müslüman olacaktıymış da linç olmaktan kurtulacaktıymış! Yahu bu Rwandalılar da bir alem!

Müslümanlar saflarında başka mezhepten ve milletten olanlara karşı tüm bu linç girişimleri yetmediği gibi, sakallı ve Müslüman olarkten İngiltere, Avrupa ve Amerika'ya falan gitmek yanlışlığı yaparlarsa alacaklar başlarına bir bela daha! Ne diyelim ki, Allah kolaylık versin diyelim!

Bu arada Lord Hannay'la Madam Albright'ı ne zaman hapse atacak bu Rwandalılar

acaba? Ve de BM üyelerini?

BU ŞENER ÇOK ALEM ADAM!

Okuyun Şener'i
"Türkiye'nin Kıbrıs Cumhuriyeti'ni tanıması en çok kimin işine gelmez?
İngiliz'in!

Kıbrıs Cumhuriyeti anayasasının Kıbrıslı Türklerin de katılımıyla yeniden restore edilmesini kim istemez en çok?
İngiliz!

Zaten o dokuz bin sayfa olduğu söylenen, ama şimdiye dek hiç kimsenin dokuz bin sayfasını birarada görmediği Annan Planı bunun için hazırlanmadı mı?

Kıbrıs Cumhuriyeti yıkılsın diye masaya sürülmedi mi bu plan?

Cumhuriyet yıkılsın ki, bir daha kimse pazarlık konusu yapamasın İngilizin buradaki üslerini...

Dünya durdukça Ağrotur ve Dikelya da yerinde dursun..."

1960'a geri dönmek fikrinin

TC'nin ve İngiltere'nin fikri olduğu ve de bugünkü KC tarafından hiç hoşlanılmadığı konusunda o kadar açığa çıktı ki uydurma TC savunusu siyasetleri,

1960'a dönmek için ileri sürdüğü şu fikirlere bir bakın! İngiliz üslerini garantileyen 1960 Anayasana geri dönüş İngiliz'e çok tuzluya patlarmış! İngiliz hiç istemezmiş!

Onun için mi Kıbrıs Sorunu BM çatısı altında çözülmeli konusunda Türkiye ve İngiltere çok ısrarlılar? 1960 KC'sinden niye korkacaktı TC ve İngiltere? Yüzde elli hakkını isteyen ve de o KC'yi çalıştırmayan birleri

varken iktidarlarda? Ve o KC çalışsa ne olacaktı? BM kararı değil mi 1960 KC'si? İngiliz garantisi, üsleri, ve daha bilmem neleriyle!

Sen TC'ci ve de İngilizcisin Şener! Tıpkı Arif hoca gibi! Fazla

sırıtmaya başladı bu gerçek değil mi?

Arif Hoca da Hasan Kasapoğlu'nun katıldığı Taylan Kav'ın programını izlemiş! Arif hoca

"Hiç olmazsa, referandumdan hemen sonra,

Kıbrıs Cumhuriyeti

AB'ye tam üye

olarak katılmadan, "Kıbrıs Cumhuriyeti'ne dönüş"

talebedilmeli ve, dünyaya duyurulmalıydı."

Diyor!

Ha vallahi! Da bu iş böyle, ve de sizlerin de katkısıyla uzayıp duracakken, ve de federallik de BM kararları arasına sokulmuşken, dert mi şimdi bunlar TC'cilere ve de İngilizcilere!

Tek dert kafa karıştırmak! Anti-Emperyalist Birleşik Cepheden uzak tutmak!

Değil mi?

Güneydeki burjuvalar ve burjuva kuyrukları da benzer metotlarla devam ediyorlar.

AB'NİN TC DEKLÂRASYONUNA KARŞI DEKLÂRASYONU

Dönüp dolaşıp BM çatısına aktarıldı mı sorun! Hadi bakalım Afrikacılar, İngiltere'yle birlikte 1960'ı hatırlatmaya! Kime yararmış tüm bunlar söyleyin bakalım? Kim savunuyor tüm bunları? İngiltere olabilir mi? Onun ardından da TC? Ve tabii ki Afrika!

İNSANSEVER ABD'LİLER ANKARA'DA

ABD'nin Ankara Büyükelçiliği

Maslahatgüzarı Nancy McEldowney, Ankara'da 11 Eylül'ü anarken 'teröristlerin amacı insanlar arasında nefret uyandırmak ve onları bölmektir' demiş ve ilave etmiş 'birlikte o teröristleri yakalayacağız ve yok edeceğiz'.

Gözünüz yaşardı mı bu barışçıl, birleştirici bayanı duyunca. Tüm bunları Kürtlerle bağıntılı söylüyor! Türklerle Kürtleri birleştirmek için onlar arasına nefret değil sevgi yaymak için!

Yok edecek ha! Ey Türk ve de Kürt titre ve Nancy önünde kendine gel!

Manyak, katil katliamcı Nancy diye biri vardı. Tanışır mıydınız? Ankara'da kalırdı bir zamanlar da!

ERDOĞAN'LA CLİNTON BİRLİKTE!

Erdoğan Clinton'la birlikte 'medeniyetler birbirine nasıl konuşmalı' konusunu ele alacakmış.

Bu arada Gül de Rice ile PKK'yı nasıl hallederiz konusunu ele alacakmış!

Türk ve Amerikan medeniyetlerinin birbirlerine nasıl konuşacağı örneği Gül ve Rice'dan gelecek yani!

Neler Oluyor Neler2...

NATO KAFA AFRİKA KAFA

Eskiden devrimciler "NATO kafa MERMER kafa" derlerdi

NATO'cuların (Ülkücüler falan gibilerinin) kafasının biraz akıl fikir eksikliği olduğunu anlatmak için kullanılırdı bu deyim!

Bizim Afrikacıların bile kafasına dank etti ki AB'dir, BM'dir derken Rum'u Türk'ü, İngiliz'i Amerikan'ı tüm burjuvalar el ele vermişler

bizimle oyun oynuyorlar. Kıbrıs işini çözmek falan gibi derterleri yok! 20 yıl bekleseler gene çözmeyecek bunlar bu iş!

O zaman? O zaman bekle ki bu mermer Afrika kafa en nihayet Kıbrıs sorununu çözmek için emperyalizme karşı bir mücadelenin derhal başlatılması amacıyla emperyalizme karşı birleşik cephe siyasetini, ve de Birleşik Cephe Hükümeti'nin Programını savunmaya başlasın. Hem de geç kalmış, geç akıllanmış bir siyaset, bir birey hırsıyla!

Ne gezer!

Afrikalılar NATO kafadırlar! Burjuva-emperyalist çerçevenin kırılması dedin mi, duymazdan gelirler!

Yaşasın Görsün Rumlar değil mi! Şener ve Afrika yaşayıp gördü de ne oldu? Burjuva hık deycisi burjuva hık deycisidir.

İşgal 20 sene sürecekmiş!

Sen öyle san! Senin ve sizin gibilere kalırsa öyle olur o. Ama bırakmayacağız sana ve senin gibilere! Ne Rumuna ne de Türküne!

YA SEN BE ALİ

Ali Osman CTP'lilere fazla bozuk çalmış! Bakın ne diyor:

'Kimse kusurlarına bakmasın. Görmeyenler de görsün...

Döne döne doğru yolu buldular işte!

Ya sen be Ali Osman? Dönmekten dönme dolap oldun be fukara! Senin üstünde oturup dönüp durduğun dönme dolabının çok kötü bir tarafı var. O dönme dolapta emperyalizme karşı mücadeleye durağı yok! İnmezsen o dönme dolaptan, binmezsen doğru çizgili komünizm trenine işin boştur senin! CTP gibi!

ANGASTİNYOTİS VE ŞENER

Angastinyotis, kayıp Kıbrıslı Türkler konusunda dokümanter bir filim yapıyormuş. Şener'le konuşmuş, ve ikisi de 'Kuzey'de bu konuda, Kıbrıslı Rum kayıplarla ilgili bir dokümanter niye

hazırlanmıyor, duyarlı biri yok mu' diye dertleniyorlar.

Sevgül Uludağ yoldaşın haberleri yok galiba bu arkadaşların. Hadi Sevgül yoldaş, çözüver onların bu sorununu!

Da, bu sırada 'duyarlı vatandaş' olmak demek,

Kürtleri linç etmeye kalkışmak demek!

Sevgül yoldaş duyarlı olur da, Türkiye'deki, 'duyarlı vatandaşlar'ın da onu linç etme girişimi olursa Angastinyotis ve Şener ne yapacaklar bu konuda? Şener'i linç etme girişimi sırasında biz onun yardımına gelmeye çalışırken Arif hocayla Armağan hanım bırakın onu diyorlardı da! Yani Afrikalıya güven olmaz! En dar zamanında bırakıverir adamı! 'Birlikte gazete' der iki sayı sonra Arif'le birlikte orta yerde bırakır adamı!

Sen otur oturduğun yere Sevgül! Bilmeyen vardı sanki kayıplar işini de birisinin duyarlı olup ortaya koyması gerekiydi?

Var mı bilmeyen? Hem kayıp Türklerin kayıplığının nedenini ve kimler tarafından yapıldığını, hem de kayıp Rumların? Var mı bilmeyen?

Afrikalıların "cezalandırmayalım" diye, "onlar da bizden" diye yeri göğü inlettikleri yerli ve yabancı Nazi bozmaları değil mi bu işin sorumluları! Cezalandırmayacaksan, o da sendense derdin ne behey adam! Kiminle dalga geçtiğini sanıyorsun sen? Kimi provoke etmeye çalışıyorsun sen!

Bu işi en iyi Afrikalılar yapar. Nasılsa teşhir edilecek tipler cezalandırılmayacaklarını da bilirler. O zaman da linç etmeye kalkışmazlar onları!

ÖNDER BOZCAN'IN ARABASI KUNDAKLANMIŞ

Araştırmaya ne gerek!

Kim yapacak

"Pis Rumlar yapmıştır!"

"Veya kendisi".

RURLARA KARŞI MİTİNG VEYA KENDİNİ ASMAK İÇİN BİR İP

Ferdi yoldaş Rumlara karşı miting çağrısı yapmış!

İyi etmiş!

YeniDüzen yazarları da 'sivil Toplum Örgütlerini' bu yönde iş başı yapmanın gerekliliği konusunda alttan alta işliyorlar. İyi yapıyorlar.

Bu miting yapılsın. Hangi partiler ve hangi sivil toplum örgütleri katılır

görsün!

Görsün ki onlar da bu

toplumda bitsin!

Hadi Ferdi yoldaş, hızlandır şu CTP'nin bitişini!

"İsteriz, isteriz, Rum'a karşı miting isteriz!"

ASİL NADİR SEVER SERHAT

Serhat Asil Nadir sayesinde nasıl kurtulacağımızı, ama TC'nin Asil Nadir'i nasıl yiyip bitirdiğini, dolayısıyla da bizim kurtuluşumuzu önlediğini belgeleriyle anlatacağı konusunda söz verdi!

E hadi Serhat!

Bekletme bizi yahu!

Devrimci gardaşım benim!

Tekelci-spekütör sermaye nasıl kurtaracak bizi biz de öğrenelim!

Hadi hadi. Devrimci!

SERHAT AB'Yİ KORKUTUYOR

Türkiye pazarı Güney Kore, Çin ve Hindistan'la ortaklığa girerse AB için çok kötü olurmuş!

Ha vallahi! Hapı yuttuklarının resmidir Serhat! Bu ihtimali duyunca AB tekelleri korkudan donlarına etmişlerdir. İyi ki hatırlattın pislik heriflere!

Bu arada bahsini ettiğin ülkeler arası rekabet sayesinde AB yoksullarını giyindirmek, kuşandırmak vb için gerekli tüm malların fiyatları aşırı düşüştü. Bu ülkeler işçilerini açlık ücretleriyle çalıştırıp, ürettiklerini Avrupa'ya satıp, burjuvalarını ihya etmekle meşgul! Hepsinin derdi kim daha çok ve daha ucuza satacak! Fabrikaların, alım satım şirketlerinin çoğunluğu da Avrupalıların (veya onların ortaklığıyla çalışıyor -veya onlara faiz ödüyor). Bu sayede, bu ucuz mallar sayesinde, bu ülke işçi ve köylülerinin açlığı sayesinde, Avrupa'daki enflasyon da düşürülebildi! Ve de düşük tutulabiliyor!

Bizim Serhat da AB'yi bu ülkelerin ortaklığıyla korkutuyor! En önemlisi de TC'nin bunlarla ortaklığıyla! Bu ülkelerdeki malları üretenler AB'liler (ve ABD ve Japonya), Fabrikalar için makinaları temin eden yine bunlar! Fabrikaların finansmanı için parayı temin eden yine bunlar! Üretilen malları pazarlayan, bu mallara pazar sunan gene bunlar! Serhat TC ile bunların ortaklığı fikrini onlara hatırlattığında kokudan ödleri kopacakmış zavallıların! TC'yi AB'ye almak zorundaymışlar bu nedenle işte!

Ha vallahi Serhat! Onlar Asil'e de borç para vermeye, onun borsadaki spekülasyonlarından faydalanmaya devam etmeye, böylece Asil'i ayakta tutmaya da mecburdular ama, ne olduysa, Asil'i hapse atıverdiler?

Konuş şu adama ara sıra be Asil! Senin hakkında da böyle yazarsa bir çuval inciri berbat edecek!

ŞERİATÇILARI NİYE HAPSE ATSINKİ TÜRK (TC) POLİSİ? LİNÇİLERİ NİYE HAPSE ATSINKİ TÜRK (TC) POLİSİ?

Nasılsa birileri salıveriyor!

Yahu bu ne biçim memleket. Yok mu devrimcileri, işçileri, memurları, köylüleri ve Kürtleri de salıverecek birisi ki onlar da rahat rahat söylemek istediğini söyleyebilsin?

Şeriatçıysan, yukarıdaki kesimden insanları linç etmek için iş başı yaparsan, 'duyarlı vatandaş' ve de nasılsa salıverilecek birisisin!

Devrimci, işçi, memur, köylü ve Kürt'sen polis saldırır, ağzını açtırmaz, sopalar, coplar, hapse atar, ve daha neler neler yapar.

Biraz ayıp kaçmıyor mu? Göz var nizam var, burjuvaların düzenine karşı olmak zorunda olanlar ve karşı olanlar

saldırıya uğruyor. Koruyanlar da korunuyor! Devlet tarafından korunan 'sivil' kesimlerin devrimci, işçi, memur, köylü ve Kürtlere saldırısı senaryosu yakın tarih bilgisi olan herkesin bildiği bir terörizm örneğidir! Devrimci, işçi, memur, köylü ve Kürtleri terörize etme denemesidir!

Tıpkı Eylül 1955'de İstanbul Rumlarına yapıldığı gibi.

Çalışmaz bu metot! Fazla eskidi!

DEMOKRATİK AB'NİN DEMOKRATİK ALMANYA'SI!

Ama Kürt isen demokrasi yasağı var Almanya'da! Kürt gazete ve haber ve kültür kurumları binbir bahaneyle kapatıldı! Bahaneden bol ne var! Burjuva istihbarat örgütlerinin özel bahane icat eden parçaları vardır! Bahane mi gerekli, al sana bahane! Kürtler teröristmişler! Utanma yoktu, hiç kalmadı! İnsanları sopala, sür, katlet, ağzını açtırma, yasakla yasakla yasakla, onlar direnirse terörist, sen yaparken demokrasi! Tevekkeli değil terörizmin yeni tanımını istiyorlar. İnsanları terörize ederek ayakta kalmaya çalışanlar sağa sola terörist damgası asmak ihtiyacı duyuyorlar. Hırsızın ev sahibini gösterip "hırsız yakalayın" demesi gibi bir şey!

Londra Mektubu

Elif Kara

18 Eylül Almanya Seçimleri

Mayıs 2005'de bölgesel seçimlerde Sosyal Demokrat Parti'den (SPD) Chancellor (Hükümetin başı) Gerhard Schröder bugüne kadar görülmemiş bir şekilde yenilgi almıştı.

Chancellor Gerhard Schröder'in Gündem 2010 adı ile bilinen Almanya'da sosyal ve ekonomik bir reform paketini uygulamaya koyma çalışmaları olduğu bilinmektedir. Bu paketle çalışanların sosyal haklarından tutun da emeklilerin haklarına kadar bir sürü sosyal ve ekonomik haklar makaslanmaktadır. 2004 senesinin Ağustos ve Eylül aylarında Pazartesi Eylemleri adı ile Almanya'nın 200'den fazla şehir ve kasabalarında bu pakete karşı eylemler düzenlenmişti. İşte Gündem 2010'u hayata geçirmek için Chancellor Gerhard Schröder tam güvene ihtiyacı olduğunu ileri sürerek, yani tekellerin yeniden tam desteğinin arkasında olduğunu bilmesi gerektiğini düşünerek, erken seçime gidilmesini ayarladı. Şöyle ki Alman Parlamentosu (Bundestag)'nda güven oyu tazeleme yöntemiyle hükümete güvensizlik çıkardı.

Bundestag seçimlerinde üye olma ve oy kullanma yaşı 18'dir. Seçmenler pusulalarda iki tik kullanırlar. Birinci ile hangi kişinin kazanacağı ikincisi ile de hangi partinin kazanacağı, Bundestag'da kaç tane sandalye

kazanacağını ve de kazanan partiyi belirler. Chancellor Bundestag'a seçilenler arasında çoğunluğun oylarıyla seçilir. 1953'de 'Yüzde 5 Fıkrası' ile partilerin Bundestag'a girebilmesi için yüzde 5 oy barajı şartı getirilmiştir. 1998'de de milletvekili sayısı 656'dan 598'e düşürülmüş, 90'da ise seçim bölgeleri 328'den 299'a indirilmiştir. Yaklaşık 29.5 milyonu erkek, 32 milyonu da kadın olmak üzere 61.6 milyon Alman oy verme hakkına sahiptir.

Seçime katılmak için başvuran 58 partiden ve siyasi gruplaşmadan üçü başvurularını geri çekti, 26'sı seçime katılmaya hak kazandı ve 29'unun başvurusu reddedildi.

2005 seçimlerinde önde gelen SPD, CDU (Hristiyan Demokratlar), Yeşiller, Liberaller programlarıyla ve seçim manifestolarıyla tekellerin çıkarlarının temsileci olduklarını açıkça ifade etmektedirler. CDU 20 kişiden daha az işçi çalıştıran yerler için işçi alım ve işten çıkarılmasını kolaylaştırmayı, şirketlerin kendi alanlarına göre çalışma saati ve ücret belirlemesine izin vereceklerini ve de Katma Değer Vergisi'ni yüzde 16'dan 18'e çıkararak işçi maliyetlerini düşürmeyi planlıyorlar. Aynı şekilde SPD de işçi ve emekçilerin çıkarlarını hiçe sayan

Gündem 2010'u hayata geçirme planları kurmaktadır. Tekellerin azami kâr taleplerini koruma altına alma uğraşı içerisindeki bu partilerin işçi ve emekçilere verebilecekleri hiç bir şeyleri yoktur.

İşçi ve emekçiler için reform çalışmaları planları öneren parti Sol Partidir. Doğu Almanya Komünist Partisi'nin devamı olan Demokratik Sosyalizm Partisi son günlerde ismi değiştirerek Sol Parti ismini aldı. SPD'den ayrılan Lafontaine'in partisi WASG'nin da desteğini alan bu yeni parti Alman ekonomisinin neo-liberalizmle kurtarılamayacağını, uygulayacakları yeni vergi sistemiyle ekonomiyi düzeltme sözü vermektedirler. Sol Parti lideri Gregor Gysi yaptığı açıklamalarda neo-liberalizmi Alman ekonomisinin gerilemesinin, işsizliğin artışının suçlusu olarak göstermektedir. Alman ekonomisini geliştirmenin yolu olarak da yeni vergi sistemini hayata geçirmeyi önermektedir. Bu vergi sistemiyle yüksek gelirlilerden daha fazla vergi toplayarak Alman ekonomisini canlandırarak işsizliği geriletmeyi ve de sosyal hakları daha da artırma vaatlerinde bulunmaktadır. SPD'den ayrılıp WASP'yi kuran Lafontaine de Sol Parti'den aday gösterildi. Sol Parti lideri SPD'nin neo-

liberal politikalarından vaz geçmesi halinde koalisyonu da düşünebileceğini açıklamıştır. Anketlere göre yüzde 11'lik bir oy oranına sahip gösterilen Sol Parti kapitalist sistemi değiştirme, yıkma değil iyileştirme planlarıyla Alman halkının önüne çıkmaktadır. Bu planlarla kapitalist sistemde işçi ve emekçiler için iyi bir yaşam vaat etmektedir. Gerçek olan şu ki her hangi vaatle seçim yolu ile başa gelinirse de burjuvaların çıkarlarını korumak zorundadırlar. Burjuvaların çıkarlarını korumayacak, işçi ve emekçilerin çıkarlarını gözetecek olan kişi ve partilerin seçimle başa gelmesi hemen hemen imkansızdır. Başa gelmemelerini sağlamanın kapitalistler yönünden çeşitli yöntemleri vardır. Hiç birisinde başarısızlar dahi bir yolunu bularak seçim sonuçlarını geçersiz ilan edebilmektedirler. Hatta bu yöntemler belli tekellerin temsilcilerinin kazanmaması durumunda dahi uygulanmaktadır. En son Ukrayna'daki çözüm ona 'Turuncu Devrimi'ni hatırlatalım. Bu durumda halka seçimler propagandalarında reformlarla ekonomik ve sosyal durumlarını iyileştirme sözü verenler bunun olabileceği umidini taşıyanlar sistemin koruyuculuğuna soyunmuş olanlardır. Sosyalist ve sol terimlerin arkasında saklanarak boyası çıkmış, halka teşhir olmuş kapitalist sistemin işe yaramazlığının, tek kurtuluş yolunun işçi ve emekçilerin kendi iktidarlarını kurmaktan geçtiğini saklamanın bir diğer yoludur. Almanya, 18 Eylül seçimlerine bu çerçevede bakmak gerekir.

Yeni Eğitim Yılına Öğretmenler Hazırlıksız

Eğitim Bakanlığının hizmetiçi eğitim adı altında Atatürk Kültür Merkezinde geçtiğimiz hafta tüm ortaokul ve lise öğretmenlerini eğitmek amacıyla bir toplantı düzenledi. Ancak toplantı fiyasko ile sonuçlandı. KTOEÖS genel sekreteri Tahir Gökçebel yaptığı açıklamada Eğitim Bakanlığının beceriksiz ve ciddiyetsiz olduğunu vurguladı. AKM'ye çağrılan öğretmen sayısını dikkate dahi almayan bakanlık yer kalmadı diyerekten ortaokul öğretmenlerini evlerine geri gönderdi. Bu yetmezmiş gibi temmuz ayından beri bakanlıkla görüşmeler yaptığını açıklayan Tahir Gökçebel hizmetin öğretmenlere götürülmesi ve kursların uzman kişilerce verilmesini önerdiklerini açıkladı. Ancak katılımcılığı devamlı olarak dile

getiren Bakanlığın bunu sadece fikir bazında savunduğunu gerçekte bakanlığın bildiğini yapmaya devam ettiğini açıkladı. Gökçebel açıklamasında eğitim Bakanlığının velilere "sendika isterse" sözleriyle velileri kandırdığının da altını çizdi. Sendikanın değişen koşullar altında eğitimcilerin yeniden eğitimlerinin şart olduğunu söyleyen Gökçebel

bakanlığın bu konuları ciddiyetten uzak ele aldığını vurguladı. "Hangi sisteme geçeceğine bir türlü karar vermemekte, Türkiye'den esen rüzgarların yönüne doğru esmemektedir. Bu yıl sınıfta kalan öğrencileri ne yapacağını bilmemekte ve yanlış üstüne yanlış yapmaktadır. Bu konularda bizim ile yapılan tüm resmi ve gayri resmi toplantıları ve alınan kararları hiçe sayarak bildiğini yapmaya devam etmektedir." Açıklamasıyla hükümeti iş ola birşeyler yapmakla itham etti. Görünen o ki Yüksek Eğitim Şurası ve bir dizi toplantılar geçmişteki uygulamaların

değiştirilmediğini gösteriyor. 21nci yüzyılda kuzey Kıbrıs'ta tüm okulların alt yapılarının hala daha çarpık olduğunu ve okullarda ciddi bir bilgisayar tabanlı eğitim sisteminin yokluğu devam ediyor. Mevcut düzen ortamında bunun daha farklı olmasa da mümkün değildir. Bu eğitim sisteminin üretime yönelik yapılabilmesi ve kaliteli eğitilmiş öğrencilerin yetiştirilmesi ancak gerçek anlamda planlı ekonomiyi hayata geçiren sosyalist bir düzenle mümkündür.

Neler Oluyor Neler3...

CUMHURİYET DEĞERLERİ ELDEN GİDİYOR?

Türkiye'deki özelleştirme furyasında patron kesimi de 'cumhuriyet değerleri elden gidiyor', 'bu şirketler ne pahasına olursa olsun milli ellerde kalmalı' yaygaralarını artırdılar!

Bunlar arasında OYAK neredeyse milli bir kongre düzenleyip, Kemal Paşa'nın Erzurum Kongresi'ni hatırlatacak bir şekilde 'milli değerlere' sahip çıkma kampanyası başlattı!

Ha vallahi, bunlar hep birlikte Türkiye'nin IMF, Dünya Bankası ve özel bankalara olan borçlarına da sahip çıkacaklar mı? Yoksa bu borç değeri vatandaşa mı ait?

Vatan toprağını gavura satarlar, vatani gavura borca gömerler, gavur için askerleri dünyanın dört bucağında öldürtürler, vatanda üretileni vatandaşa yedirmez gavura ucuza satarlar, gavura ucuza satmak için işçiyi aklıktan inletirler...

Ama kendi şirketlerini büyütmek için değil de milli değerlere sahip çıkmak için özelleştirmede galip gelmek isterlermiş?

Yalancılığın bu kadarı da fazla ayıp kaçıyor!

Gavur ortaklarınızla aranız nasıl bu arada??

KUZEY İRLANDA'DA AYAKLANMA?

Kuzey İrlanda'da sağıclar ayaklandı.

Ne yapalım, ayaklanma işi bile sağıclara kaldı artık!

Ayaklanın ayaklanın! İyidir! Ayaklanmazsanız yuh olsun size!

Hem biz solcular ayaklanırsak terörizm falan olur. Siz ayaklanın!

Yaşasın ayaklanmacı sağıclar!

Aman dikkat. Sağıclar ayaklanı, ve biz dalga geçelim derken terörizmi teşvikten içeri almasın bizi İngilizler? Hem de Kıbrıs'ta! Ne dersin Memet Ali?

MI5'TEN UYARI

İngiliz istihbarat örgütü MI5 terörizme karşı mücadele için haklarının kısıtlanacağından

bahsetti bu sıralarda. Malum olduğu üzere İngiliz ordusu terörizme karşı Irak'a, Afganistan'a kadar gider aynı zamanda! Kıbrıs'a gelip de "vay sizin memlekette bizim sağıcların terörizmini teşvik eden teröristler var, gelip onları alacağız, vermezseniz size savaş yapıp sizi terörizmden kurtaracağız" derler mi derler? Napacan o zaman Ferdi? Koruycan mı bizi??

Tamam tamam, Paşamıza bir sor bakalım! Onu sorarken bir de soruver, Kürtler artık Alamanya'da gazete basamıyorlar, gelip KKTC'de basabilirler mi acaba? Hani demokrasimiz en gelişmiş demokrasidir ya! Alamanlar'ın ve de AB'cilerin yüzlerini kızartmak için çok iyi bir fırsat bu işte diye düşünmüştük! "Alamanlar ve AB kapatır ama KKTC'de çalışabilirler, çünkü bizde demokrasinin dik alası var" demeyi imkânın kavuşurduk!

Rumlara karşı miting yapmaktan hem daha kolay, hem daha ucuz. Ne dersin Ferdi? Ay pardon? Ne dersin Paşam?

Kimse dönüp demesin "bu goministler de hiç iyi fikir vermez bize" diye! Bu Annan Planı referandumundaki evetten bile güçlü bir dayanak verir bize vallahi!

BRİTANYA'DA Kİ SENDİKALAR KONGRESİ ÖRGÜTÜ TOPLANİYOR

Bu hafta boyunca TUC toplantısı sürüyor.

İngiltere'de sendikalar yılda bir bir araya gelirler, üye sayısına orantılı olarak delegelerle temsil edilirler, yıllık kongre yaparlar, burada çeşitli kararlar alır ve bu kongreyi temsil eden yönetim komitesini seçerler. Bu komite de, esas olarak

profesyonel işçilerden oluşan bir takım üzerinden alınan kararları hayata geçirir.

Tabii ki son 10-20 yıldır sendikaların başı belada. 11 milyon üye sayıları 7 milyona

düşmüş. Bir yandan özelleştirmelerde dahil olmak üzere genel olarak yeniden yapılandırma hareketinin sonucu olarak manüfaktür üretimdeki düşüş nedeniyle, diğer neden ise, bu sendikalardan birini önderinin demesine göre, işçiler tarafından sendikaların hükümete çok yakın duruyor olarak görülmesi nedeniyle. İşçi Partisi hükümeti işçi düşmanı kanunları olduğu gibi koruyor, işçi düşmanı faaliyetlerin Avrupa çapında başını çekiyor, sendikalar ve de TUC de bu hükümetin iktidarı için elinden geleni yapıyor. Aynı

sendika önderinin demesine göre, sendikalar işçileri hükümeti desteklemek için seçim sandıklarına götürmese, bu hükümet seçilemezmiş!

Bu hükümeti başa geçirirsen, işçiler de senden uzak durur tabii ki! Çünkü manüfaktür alanında işçi ayısı azalsa da, İngiltere'de işçi (ve de işsiz) sayısında azalma yok. Onlar da sendikalara yanaşmıyorlar, hem de

sendikalara en çok ihtiyaçları olduğu bir dönemde!

Bu sendika yöneticileri ve onların komünizm düşmanı siyasetiyle işçiler darmadağın kalacak ve burjuvalara yem olmaya devam edecek. Bu işin çaresinin bulunması şart! Bunun çaresini de bu sendika önderleri sunamaz işçilere!

Sendikalar komünizmi ele alan, üyeleriyle tartışan ve onlara kavratın örgütler haline gelmek zorunda. Ya bunun yolu bulunacak, ya da işler böyle süruncemede kalacak, işçiler ezilmeye devam edecek!

SAATTE 1.5 MİLYON EURO KÂR!

Exxon, Shell, BP, Chevron ve Total'in, sadece bu 5 petrol tekelinin bu yılki kârının en az 100 milyar dolar olacağı tahmin ediliyor. Buna benzer durumları 1974'lerde

de gördüydük. Bu esas olarak Anglo-Amerikan şirketlerden oluşan petrol şirketleri üzerinden Amerika ve İngiltere dışındaki diğer ülkelerin (Almanya, Fransa, Japonya, Avrupa ülkeleri, ve de tabii diğer geri ülkeler yığınının -bu arada Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs da) soyup soğana çevrilmesi, dünya çapındaki bozulan dengelerin Anglo-Amerikan ortaklığı tarafından kendi

lehlerine yeniden ayarlanması hareketidir.

Tabii ki burada Total bir Fransız şirketi olarak vardır ve o da payını alır, ama Fransa'nın elektrik için atom reaktörlerini

kullanmasının ardında yatan temel faktör de işte petrol üzerinde mevcut Anglo-Amerikan tekeline direnebilmek içindir. Total da bu yönde başka bir araçtır. Ama tüm bunlara rağmen Anglo-Amerikan şirketlerinin petrol üzerinden dünyayı boğma ve sömürme çabaları Fransız hükümetini biraz rahatsız etmiş olacak ki, Fransız hükümeti Total ve Shell'e eğer fiyatları düşürmezlerse kârlarına özel bir vergi bindireceği tehdidi savurdu. Tabii ki burada hedeflenen Total şirketi değildir.

Her halükarda, "bu ne şiddet bu celal" derler adama! Biz etsek böyle bir laf hemen birileri bağırıp çağırmaya başlar: "vay goministler işletmelerin kârlarına el uzatıyor, işletmeciliği köreltiyor" diyerekten! Görüldüğü gibi böyle işler o kadar da gominist işleri değilmiş! Fransa'nın sapına kadar sağıcı ve de kapitalist hükümeti de yaparmış böyle şeyler!

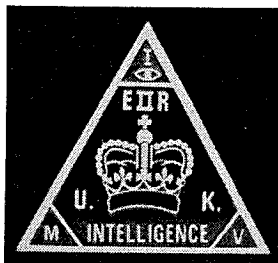
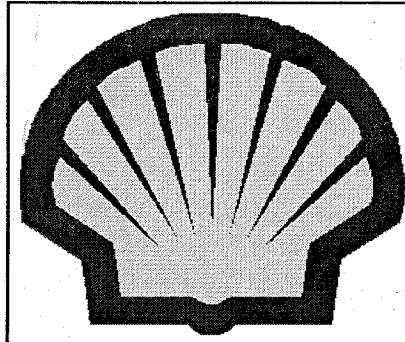
Türkiye, Yunanistan, KC ve KKTC Fransızlardan ders alıp da, biz bu aşırının da aşırısı kârı size

yedirmeyiz diyebilecek mi? Sanmam! Amerikan ve İngiliz şirketlerine bolca yedirirken, kendileri de bolca yiyorlar onlarla birlikte. Seyredin, Tüpraş OYAK

bile satın alsa yine de böyle bir karar alamayacaklar -daha doğrusu almayacaklar!

5 Türk tekeli ve de 5 Türk devleti bir arada bir Fransa etmezler desek Türklüğe hakarettir

dava açarlar bize? Demeyelim o zaman!

Nazlıca

Nazlı Şahin

Kasırğa ve gözdağı

ABD, egemen devlet olmanın gereği olarak, sermaye birikim sürecinin gerektirdiği koşulları öncelikle kendisi uygular ve diğer devletlerin, toplumların da bu koşullara uyumasını sağlamaya çalışır. Bunu yaparken de gerekirse milyonlarca insanı tereddüt etmeden yok eder ya da yerküreyi yaşanmaz hale gelecek şekilde doğanın tüm dengelerini alt üst edebilir. İdeolojik egemenliği sağlayabilmek yani, bu vahşiliğini gizlemek için de tüm bunları özgülük, demokrasi ve refahı geliştirme adına yaptığını söyler ve kendisini medeniyetin temsilcisi olarak gösterir.

Irak'ta aylardır yaşananlar ve geçtiğimiz günlerde New Orleans'ta yaşanan kasırğa,

üstü örtülmek istenen gerçekleri silip süpürmüş ve kapitalizmin egemen ülkesinde kapitalizmin gerçek yüzünü tüm çıplaklığı ile ortaya çıkarmıştır.

İçine düştüğü utanmazlığın çıkış yollarını da yine gözdağı vererek aşmaya çalışan ABD, bu günlerde Çin'i tehdit etmeye başladı.

ABD yönetimi, Çin'in İran gibi "mimlenmiş" ülkelerle enerji alanında kurduğu ilişkilerden rahatsız olduğunu açıkça beyan etti... ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Robert Zoellick, Çin'in

Robert Zoellick

İran gibi ülkelerle enerji anlaşmaları imzalamaya devam etmesi halinde ABD ile giderek zıtlasacağını ve istediği enerji güvenliğini de elde edemeyeceğini ilan etti.

Zoellick, Çin'in enerji politikasının Çinli petrol şirketleri tarafından mı, yoksa Çin devletinin "stratejik planı" doğrultusunda mı yürütüldüğü hakkında bir fikri olmadığını da

ekledi. Gazetecilere konuşan Amerikalı yetkili, "Pekin, sorunlu

olarak görülen ülkelerle anlaşmalar yaparak enerji güvenliğini garanti altına alamaz. Çünkü küresel bir pazarda, enerji kaynakları kasaların ardına kilitlenemez" diyerek, bu kaynakların Çin için "çantada keklik" olmayacağını ima etti.

Çin, 2003 yılında dünyanın en çok petrol ithal eden üçüncü ülkesi oldu. Ayrıca İran, Sudan ve Venezüella ile petrol ve doğalgaz anlaşmaları imzaladı.

ABD ile sorun yaşayan Çin Rusya ile işbirliğini güçlendiriyor.

Rusya ve Çin'in savunma bakanları, iki ülkenin orduları arasındaki işbirliğinin güçlenerek devam edeceğini söylediler. Rus bakan Sergey İvanov, "Yeni bir askeri blok oluşturmaya niyetimiz yok, ama ortak tatbikatlar gibi yöntemlerle, askeri işbirliğimizi artıracaktır" dedi.

Çin Savunma Bakanı Cao

Gangchuan da, geçen ay yapılan tarihi önemdeki ortak tatbikatın çok başarılı geçtiğini, iki ordunun yüksek düzeyde işbirliği kapasitesine sahip olduğunu gösterdiklerini belirtti.

Rusya, 1990'ların başlarından bu yana Çin'in silah ithalatının yüzde 85'ini gerçekleştiriyor. Bu satışın yıllık hacmi, ortalama 3 milyar doları buluyor. Hafta içinde imzalanan son anlaşma uyarınca, Çin'e 38 adet askeri uçak satılacak. 1.5 milyar dolarlık anlaşmanın konusu, İlyuşin İl-76 nakliye ve İl-78 yakıt uçakları.

Kapitalizm her ülkede servet üreten bir sistemdir ama aynı zamanda yoksulluğu, açlığı, kan ve gözyaşını da üretir.

Bunun içindir ki Marks kapitalist toplumdaki bu çelişkiyi "kapitalizm zenginliği üretirken yoksulluğu da üretir" formülasyonu ile açıklar.

Bizlere yaşatılan ve yaşatılmak istenen "ABD ve AB'nin kölesi olmak"

politikalarına karşı durmak ve örgütlenerek mücadele etmek insanlık görevimizdir.

Cao Gangchuan

Bandonuz serçelerimi ürkütüyor 10

Aydın Adamoğlu

güzel kızdı Kanyere

güzel dediğimde

düşünceleri güzeldi. Dünya güzeli.

omuzunda AK47 nin ispaho izi vardı

Kenşasa'dan yeni geldiğinde.

'benim' derdi

'emeğim satılıktır'

'saati 1.25 den alanınız var mı?'

işçi pazarının doktoru

doğurgan mı diye karın altını

dişlerini

gözlerinin beyazlığını

tırnaklarının pembeliğini

saçlarının diplerini elledi, yokladı.

beyannameden sonra

emeklerini satanlara

esir denmiyordu artık buralarda.

sigortalı işçi oldu Kanyere.

ara sıra doktoruna giderdi

kulaklarındaki şingir şingir seslerden

bileklerindeki acılardan şikâyet.

beyannameden sonra

esirlere zincir vurulmazdı artık buralarda

demokrasi vardı

ve demokrasi, AK47 miş, devrim miş, duymak bilmek istemezdi.

güzel kızdı Kanyere. Dünyalar güzeli.

onu

40 yıl sonra görmeliydiniz

yaşlılar yurdunun koridorunda

maşetisi ile yol açarken

bitki dokusunda.

Park a

Ziya Çelik

MİLLİ MESELE VE ANLAŞMA

Kıbrıs sorununa çözüm bulunamadı. Peki çözümden ne anlıyoruz?

Kimi kesimlerin çözümden tek anladığı şey, Annan Planı türünden, BM'li, AB'li veya garantörlü ve emperyalist dünya sisteminden kopuşu öngörmeyen bir anlaşma...

Bu, adı üstünde bir anlaşmadır.

Anlaşmaların kalıcı olacağının garantisini kim verebilir?

Hele de bu anlaşmalar emperyalistler arasında yapılıyorsa, bu türden anlaşmaların sürekliliği, kalıcılığı vs. garanti edilebilir mi?

Kimileri "yaşayabilir bir anlaşma" lafını dillerine pelesenk ettiler.

Emperyalistler arası bir anlaşma, yaşayabilir.

Ama ne kadar yaşayabilir?

Ne kadar sonra bozulabilir?

Ve de ne kadar işe yarar olabilir? Bu soruları düşünelim...

Anlaşma ile çözüm arasında fark vardır.

Kıbrıs'a baktığımızda, ikili bir durum görüyoruz/görmeliyiz.

Bunlardan birincisi, burjuva-emperyalist çerçevede, emperyalistlerden birinin ya da birkaçının diğerlerine empozisiyle gerçekleşebilecek olan, ama ancak ve ancak empoze şartlarında gerçekleşecek olan bir burjuva-emperyalist anlaşmadır.

Bunun en somut ve en detaylı şekli Annan Planı'dır.

Annan Planı'nın kabul edilmemesinin nedeni de, ne kuzey ne de güneyde faaliyet yürüten Annancı partilerin "kritik" hatalarıdır.

Onlar, üzerlerine düşeni, emperyalizme layıkıyla yapmışlardır ama gene de sonuca ulaşamamıştır.

Çünkü şu anki dünyaya, konjonktüre baktığımızda, Kıbrıs'ta geçici bir anlaşmayı sağlayabilecek büyük bir empoze mümkün görülmemektedir.

Dünyadaki emperyalistler arasındaki çıkarlar, güç dengeleri, birilerinin bu empozeyi yapmasına imkan

tanınamamıştır.

Bu, hiçbir zaman tanımayacak anlamına da gelmemektedir.

Gün gelir, birisi tüm diğer rakiplerini ezerek, böylesi bir anlaşmanın gerçekleşmesini sağlayabilir.

Tıpkı 1960 KC'de olduğu gibi...

İkinci nokta ise, Kıbrıs'ta milli meselesinin çözümüyle ilgilidir.

Kıbrıs emperyalizme bağlı mı kalacak, yoksa emperyalizmden bağlarını kopartarak sosyalizmi mi inşa edecek?

Sorun buradadır.

Kıbrıs'ta milli meselesinin çözümünü Nazım Beratlı gibilerinin söylediği gibi burjuvazi gerçekleştiremez.

Kıbrıs'ta milli meselesinin emperyalistler tarafından çözülebilmesi için, emperyalistlerin kendilerine tekme basmaları ve Kıbrıs'tan ellerini ayaklarını çekmeleri gerekir.

Hergün hergün yeni yerleri işgal eden, paylaşan, yağmalayan emperyalizmden, Kıbrıs'tan topunu tüfeğini, IMF'sini vs. alarak kendi kendine çekip gideceğini düşünüyorsanız yanılıyorsunuz.

Emperyalizm kendini kovamaz!

Emperyalizm halk tarafından kovulur!

Demek istediğim şudur ki, Kıbrıs'ta burjuva şartlarda bir anlaşma ile Kıbrıs'taki milli meselesinin çözümü arasında dağlar kadar fark vardır.

Kıbrıs'ta burjuva-emperyalist şartlarda bir anlaşmanın gerçekleşmesi, bir yandan Kıbrıs'ın emperyalist sistemden kopmamasını, diğer yandan da emperyalistlerden birinin güçlü bir empozisini şart koşarken,

Kıbrıs'ta milli meselesinin çözümü bir yandan Kıbrıs'ın emperyalist sistemden kopmasını, diğer yandan da emperyalistlerin empozelerine ve direngenliğine karşı halkın empozisini ve direngenliğini şart koşar.

Kıbrıs'ta Annan türünden planlarla milli meselesinin çözüleceğini sanan safdillere duyurulur ki, bu iş sadece milli meseleyi devam ettirir.

Milli meselesinin çözümünün tek yolu, emperyalist anlaşmalar değil, emperyalizmi kovabilecek olan Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümetini kurmaktan geçer!

BURASI AB BAŞŞEHİRLERİNDEN PARİS

Son 4 ayda 48 kişinin yanarak can verdiği Paris yangınlarına karşı kitlesel tepkiler arttı.

Savcılığın "elle tutulur delil eksikliği" nedeniyle Paris yangınlarını kaale almak istememesi kitlesel tepkiler yüzünden "kasıtlı yıkım ve ölüme neden olma" olarak tanımlanarak soruşturmaya açıldı. Sekiz binden fazla kişinin Paris sokaklarındaki eylemleri iskân sorunu, Fransız hükümetinin göçmenler politikasını ve üç ayrı yerde çıkarılan yangınla öldürülen 48 Afrikalı göçmen sorununu halkın gündemine taşımak içindi.

Göstericiler kasıtlı yangınları çıkaranların yakalanmasını istediklerini esas katillerin ise yöneticiler olduklarını açıkladılar; "katiller, resmi olarak "insan yaşamasına uygun değil" diye belirlenen binalarda binlerce kişinin yaşamasına izin veren Hükümet ve belediyelerdeki yöneticilerdir" dendi.

Son dönemde Paris'te seri halinde çıkarılan yangınlar dolayısıyla ortaya çıkan bir acı gerçek ise büyük bir kitlenin evsizler listesinden adlarının silinerek en basit ihtiyaç olan elektrik, su ve tuvalet gibi gereksinimlerin dahi olmadığı yapılara yerleştirildikleridir. Buralara yerleştirilenlerin çoğunluğunu çalışma izni olmayan veya AB çalışma izni ve oturumu olan göçmenler ayrıca AB ve Fransız doğumlu çok fakir işçiler oluşturmaktadır.

Göstericiler 3 Eylül Cumartesi günü yaptıkları gösteride Paris'te boş

duran, yerleşime açılmamış evlerin yetkililer tarafından ihtiyacı olanlara verilmesini talep ettiler. 1948 kanunlarına göre hükümet boş evlere el koyup evsizleri yerleştirme hakkına sahiptir. Ne var ki hem belediyelerdeki hem de hükümetteki kendilerini Sosyalist Parti, Komünist Parti olarak adlandıranlar hem de sağ partiler bu kanunu ev sahipleri ve emlak şirketlerine "saygılarından" uygulamaya koymuyorlar.

"Hala yaşıyoruz" imzasıyla gösteride dağıtılan bildirilerde sosyal krizler nedeni ile vuku bulan yangınların sorumlularının kim oldukları soruluyor.

"Şüphesiz ki devlettir", "İçişleri bakanlığıdır", "ve sol tarafından yönetilen Paris Belediyesi" şeklinde de cevaplandırılıyor. Bildiride ayrıca Paris Belediyesi'nin mali katkı verdiği SIEMP şirketine de dikkat çekiliyor. Bu şirket Paris Belediyesi'ndeki Yeşillerin başkanı tarafından yönetilmektedir.

"Kenar mahallelerdeki kalabalık yerleşim yerlerinin yerine bu şirketin yaptığı binalardan 4 odalı bir daireye yerleşebilmek için 1,800 Euro'luk bir gelir sahibi olmak lazımdır" diyerek tüm yapılanlarla Paris'in fakirlerden boşaltılmaya çalışıldığına dikkat

çektiler.

Bildiride son iki ayda Paris'te çıkan yangınlarda yanan iki blok apartmanın SIEMP şirketine ait olduğu, sorumluluğun da adı geçen şirkete olduğu yazıldı.

Bildiride kamu iskan alanında idarecilerin çok fazla sorumluluk verdikleri yardım kuruluşları da suçlanmaktadır. Bu kuruluşlar insan yaşamına uygun olmayan evlerin bakımını yapmadan kiralamakla suçlanmaktadır.

Bildiride son olarak sol partiler, Paris bölgesinin çoğu belediyelerini ellerinde bulunduran Sosyalist Partisi,

Yeşiller ve Komünist Partisi suçlanmaktadır.

Göstericiler esas hedef olarak İçişleri Bakanlığı ve faşist Jean-Marie Le Pen'i seçmişlerdi. Le Pen tabiatı koruma adına

belirlenen 60 bölgeyi boşaltması için polise talimat vermişti. Boşaltılacak bölgelerden çıkarılanlara iki haftalığına otellerde yer gösterileceği iki haftadan sonra ise başlarının çaresine terk edilecekleri açıklanmıştı. Bu talimatla polis geçen Cuma zorla iki binayı boşalttı.

Gösteride taşınan pankartlarda "trajedinin ardından barınaklarımızı kapatıyorlar, bizleri seçtikleri kamplara yolluyorlar", "insanlar yakıldı, Fakirlere karşı çirkin savaş"

ve kırmızı olarak "2005'de yakıldılar" denerek altına da yakılarak öldürülen çocukların isimlerini sıraladılar.

Atılan sloganlar arasında en çok dikkat çekenler ise "Fransız, göçmenler-dayanışma", "elkoyma kanununu uygula" sloganlarıydı.

Ev sorunu gündemiyle ve de mevcut burjuva iktidarlardan bu soruna çözüm getirmesi talebiyle sokağa dökülen bu insanların ve de kulaklarını bu talebe tıkayan işçi sendikalarının işçi ve emekçilerin çıkarları doğrultusunda hareket edecek bir işçi partisinin önderliğinde örgütlenmedikleri ve iktidarı hedefledikleri oranda aralarından üç beş kişiye verilecek ayrıcalıklı hüsrana uğramaları kapitalizm şartlarında kaçınılmazdır. Dünyamızda mevcut durumda siyasi iktidarlara bir avuç azınlığın azami kâr elde etmesi için vardır. Bu bir avuç azınlığın geri kalan çoğunluğu sömürmesi ve azınlığın semirmesi için vardır. Tüm karşı çıkımların, belli iyileştirmeler temelinde olsa da son tahlilde burjuva iktidarlara alaşağı edilmediği sürece işçi ve emekçilerin sömüründen kurtuluşunu getiremeyeceği burjuvalar ile işçiler arasındaki çelişkinin uzlaşmaz bir çelişki olmasıyla açıklanabilir. İşçi ve emekçilerin hayat damarlarının tıkanıklığı burjuvaların yok olmasıyla açılabilir. Burjuvazisiz bir toplum mümkündür, Sovyetlerde olmuştur ve gene elde edilmesi işçi ve emekçilerin, işçi sınıfı bilinciyle, örgütlü mücadelesiyle sağlanabilir.

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

GÜÇBİRLİĞİ VE
SENDİKAL FORUM

Ülkemizde sol muhalefet çeşitli partiler halinde örgütlenmiştir.

Bu örgütlülüğün düzeyine bakmadan önce solu da ikiye ayırmalıyız.

SOL ve 'SOL'.

Sol'u 'sol'dan ayıran nedir ?

İzlenen siyasetin proleter sınıf siyaseti, Marksist-Leninist sınıf siyaseti olup olmadığı.

Ne yazık ki ülkemizdeki sol muhalefetin ezici çoğunluğu 'sol'dur.

Bu grubun ortak duruşu ülkemizde var olan ulusal sorunların çözümünde Marksizm-Leninizm'in kriterlerine uygun politikalar yerine emperyalist politikaları savunmalarıdır.

SOL ise olması gerekene göre çok zayıf kalmaktadır. Ancak bu nicel bir zayıflıktır. Çünkü ülkemizde Marksizm-Leninizm'i temsil eden sol, Komintern'den devraldığı proleter sınıf politikası geleneğini Kıbrıs koşullarına başarılı bir şekilde uygulamakta olan, teorisi ve pratiği ile doğru çizgide olan bir soldur. Bu anlamda da ülkemizin politik geleceğinde söz sahibi olmaya aday en büyük potansiyel güçtür.

Bu solun siyasi temsilcisi de KSP'dir.

'Sol'da ise AKEL, EDEK (sol kanat), CTP, BDH, YKP, BKP, TKP vardır. Bu partilerin birbirlerinden hangi kriterlerle ayrıldığını söylemek somut olarak neredeyse imkansızdır. Güney ve Kuzey Kıbrıs'ın iktidar partileri durumunda olan ve %33 civarında bir oy oranına sahip AKEL ve CTP de aslında bu kategoride sayılabilirler.

Ancak 'iktidar' olmaları AKEL ve CTP'nin solculuklarının ne kadar sahte olduğunu çıplak gözler önüne sermiş durumdadır.

AKEL ve CTP'nin bu hali diğer 'sol' partilerin de, burjuva emperyalist

çizgilerinde ısrar etmeleri halinde akıbetlerinin ne olacağı konusunda yeterince bilgi vericidir.

KSP dahil(CTP ve AKEL hariç) tüm solun en önemli ortak yanı, şimdilerde bu partilerin hiçbirinin %3ten daha büyük bir desteğe sahip olmamalarıdır.

'Küçük 'sol' partiler içerisindeki bazı çevreler ile partisiz ve örgütsüz durumdaki bazı 'sol' yoldaşlar, AKEL ve CTP'nin geldiği noktalara bakarak, gidişatın nereye yöneldiğini az çok görebilmektedirler.

Küçük küçük ve dağınık partilerle hiçbir yere varılamayacağını da anlıyorlar.

Çarenin güçlerin birleştirilmesi olduğunu görmeye başladılar.

İşte bu yüzden son dönemlerde solun güçbirliği için çağrılar artmaya başladı.

Aslında solun güçbirliği için yıllardan beri uğraşan bir parti vardır. Bu da KSP'dir.

KSP solun güçbirliğini sadece lafta savunmadı. Bunun siyasi temellerini ve pratik yönlerini de ortaya koydu.

Burada bunun detaylarına girmeyeceğim. Çünkü bu detaylar gazetemizin her sayısında bol t a r a f ı n d a n bulunmaktadır.

Sol'un birliğini isteyen 'sol' partiler ise bu konuda sadece laf üretiyorlar.

"Sol birleşsin" diyorlar ama bu birliğin hangi esaslar üzerinden ve nasıl gerçekleşmesi gerektiğini ortaya koymuyorlar.

Üstelik öngördükleri birlik Kıbrıs'ta işçilerin birliği ve halkların kardeşliği temelinde değil emperyalist güçlerin çıkarlarının uzlaştırılması temelinde bir çözüme varılması için oluşturulacak bir birliktir.

Ancak bunun dahi esaslarını ortaya koymaktan, ya da oturup bu konuda Rum-Türk partilerle ortak bir planı detaylandırmaktan aciz oldukları için, BM'nin öneri paketlerinden medet umar durumdadırlar.

Sürekli olarak emperyalizmin gücünü öne sürmekte ve bu güç karşısında küçük ve çaresiz Kıbrıs'ın emperyalizme karşı başarı sağlamasının olanaksız olduğu düşüncesini yaymaktadırlar.

Halkın gücünü küçümsemek ve halka güvenmemek, halk kitlelerinin biraraya getirilmesi halinde ne muhteşem bir kuvvet oluştuğunu anlamamak ya da ondan korkmak burjuva solun en belirgin özelliklerindendir.

Bunların anlamadıkları bir önemli nokta daha vardır; emperyalizme karşı mücadeleyi Kıbrıs halkının tek başına yürütmesi ve bunu başarması kimsenin hayal ettiği bir olay değildir. Emperyalizme karşı mücadele ancak bütün ülkelerde proletarya önderliğindeki işçi sınıfı ve emekçilerin birbirlerine paralel olarak yürütecekleri mücadele süreci ile başarıya ulaşacaktır.

Dünya'nın her köşesinde işçi sınıfı ve emekçi halkların emperyalizme karşı birleşik cephelede toplanması ve emperyalizmi yıkmak için mücadele etmesi ile başarı sağlayacaktır. Mücadele her tarafta ateşlendiğinde emperyalist zincir en zayıf halkasından kopacaktır.

Çok güçlü diye gözümüzü korkutmaya çalıştıkları emperyalizmin gerçekte ne kadar zayıf olduğu geçen hafta ABD'nin New Orleans kentinde yaşanan Katrina kasırgası ile açığa çıkmıştır.

Dünya halklarının birleşik gücünün yaratacağı muhteşem devrim kasırgasının önünde durabilecek hiçbir emperyalist güç yoktur.

Önemli olan hem ülke içinde hem de uluslararası alanda Anti-Emperyalist Birleşik Cephe'nin sağlanmasıdır.

Bunun da yolu önce temel ilkelerinin belirlenmesinden, sonra da bu ilkeler temelinde örgütlenmenin adımlarının atılmasıdır.

Atılacak adımlar nelerdir? Önce yurt içinde sonra da yurt dışında bu ilkeleri belirleyen partileri biraraya getirmek, ardından da yine önce yurt içinde sonra da uluslararası alanda bu ilkeleri benimseyen işçi sendikaları ve demokratik kitle örgütlerini biraraya getirmektir. Böylelikle, partiler, sendikalar ve demokratik kitle örgütleri üzerinden işçi sınıfı ve halk yığınlarının geniş kesimlerini örgütlemektir.

Ne yazık ki gerek ülkemizde, gerekse dünya genelinde ağırlıklı olan sol Marksist-Leninist sol değil, teslimiyetçi, reformcu 'sol'dur.

16-17 Eylül tarihinde ülkemiz ve coğrafyamızdaki sol hareket açısından önemli bir toplantı yer alacak İstanbul'da; SENDİKAL FORUM.

Yapılan açıklamaya göre bu toplantıya Kıbrıs Rum ve Türk, Yunanistan ve Türkiye sendikaları katılacak. Toplantıda bu ülkelerdeki işçilerin sorunları ile bölgede barışın ilerletilmesi konuları ele alınacak.

Hiç kuşkusuz bölgemizdeki işçilerin sorunları da, barış sorunları da doğrudan doğruya emperyalizmin bölgemizdeki varlığı ve eylemlerinden kaynaklanan sorunlardır. Bu sorunların ileri götürülmesi ise emperyalizme karşı mücadelenin ne şekilde ele alınacağıyla ilgilidir.

Bize göre bölgemizde işçi sınıfının sorunlarının çözülmesi ve barışın ileri götürülmesi ancak anti-emperyalist mücadelenin yükseltilmesi ve kazanılması ile mümkündür.

Bu nedenle, yapılacak sendikal forumun, bölgemizde anti-emperyalist güç birliğinin oluşturulması yolunda önemli bir adım olmasını temenni ediyoruz.

Ancak biliyoruz ki bu işler temennilerle olmaz. Her şeyden önce biraraya gelecek sendika yönetimlerinin anti-emperyalist güç birliği, ve anti-emperyalist birleşik cephe vizyonuna sahip olması gereklidir.

Buradan Sendikal Forumu katılacak liderlere çağrı yapmak ve onlara işçi sınıfının temsilcileri olarak sorumluluklarını hatırlatmak istiyorum;

Sizlerin görevi işçi sınıfı ve çalışanların yaşam koşullarını, yalnızca daha iyiye götürmek değildir. Aynı zamanda onların, kendilerini ücretli köleler haline getiren sömürü sisteminin boyunduruğundan kurtulma mücadelelerinde de büyük sorumluluğunuz vardır.

Emperyalizm yıkılmadan sömürünün yok edilemeyeceği bilinciyle İstanbul'daki sendikal forum toplantınızı emperyalizme karşı mücadele için uluslararası güçbirliğinin başlatılacağı bir platforma dönüştürmenizi sizlerden talep ediyoruz.

Kulis

Halil Yılmaz

E-mail:halilyilmaz23@yahoo.com

Düğünde Patlama

"Çocuğumuz 3 yaşında" diyerek başlattı 3. Uluslararası Kıbrıs Tiyatro Festivalini Yaşar Ersoy.

3 yıldır ciddi bir emek verilerek devam ettirilen bu festival için, ne yazarsak az kalır bu sayfalarda. 3 yıl boyunca Kıbrıs tiyatro severine, belki de bir daha izleme fırsatı bulamayacağı oyunları, oyuncularını ve tiyatroları tanıstırdı bu festival. Başta Yaşar Ersoy olmak üzere bu festivalde emeği olan herkesi ne kadar alkışlarsak yetersizdir bence.

Bu kadar övgüden sonra ilk kez izleme fırsatı bulduğum bir oyun olan "Dobrinja'da Düğün"e geçelim isterseniz. "Kavgam" derken, nice kavgayı, savaşı, kıyımlı anımsıyoruz - ve köktenci milliyetçiliğin ne tür çatışmalara, patlamalara ve yıkımlara yol açtığını, açabileceğini düşünürken,

ürperiyoruz... Kendisi de Boşnak kökenli, İstanbul Devlet Tiyatrosu oyuncularından Nesrin Kazankaya'nın yazıp yönettiği oyun, Sırp, Hırvat ve Boşnak milliyetçilerinin savaştığı Saraybosna'nın Dobrinja mahallesindeki bir evin bahçesinde geçiyor. Komşu iki aile, yakın dostları olan genç bir çiftin düğünlerini burada kutlamaya hazırlanıyor. Olaylar, bu

hazırlık evresi ile düğünün kendisini kapsayan 18 saatin, güneşin doğuşu ile aynı günün gecesi arasında geliyor. Melisa (Ayşe Lebriz) ve kocası Asım (Nihat İleri) ile komşuları Senija (Nesrin Kazankaya) Müslüman, Senija'nın kocası Bego (Levent Öktem) Arnavut, gelin adayı Jasna (dönüşümlü olarak Başak Meşe ve Zeynep Özden) Hırvat, damat adayı Slobodan (Cüneyt Uzunlar) ise Sırp kökenli olup, oyunun ilk bölümü ile ikinci yarısının ortalarına dek, sıradan

komşuluk/dostluk ilişkilerini sergilerken, alışlagelmiş "mozaik" olgusunu simgeliyorlar. Tabii ki, bu arada Yugoslavya İç Savaşı'nın tüm sıkıntılarını, satırların arasında değil, tüm konuşmalardan doğrudan tanık oluyoruz; ister Melisa'nın kimyager olarak işini ve Asım'ın bir çatışmada sağ kolunu yitirmesine, ister her çeşit tüketim maddesinin yokluğuna ve, her

şeyden önce, bulundukları bahçenin dışındaki ölüm tehlikesine - her ne kadar Melisa "Benim bahçeme savaş girmeyecek!" diye haykırıyorsa da... Savaşın gölgesi bir yana, altı başkışının aralarında ki toplumsal/duygusal ilişkilerini de yaşıyoruz onlarla birlikte, geçmişe dayanan karşılıklı

aşklarını, tutku ve çatışmalarını; öte yandan, gene de umutlarını alkışlıyoruz, özellikle az ile yetinerek, Jasna ve Slobodan'ın düğününde

sergiledikleri müzik ve dansları izlerken. Ne var ki çok geçmeden, yukarıda değindiğim virüs, aşırı içkinin neden olduğu kusmuğa benzer biçimde fırlayacaktır dışarıya - ve işte, altısı da Boşnak olan dost ve komşular, az önce akordeon, klarnet ve mandolin ile kaynaşırken, birden birer düşman olarak çatışmaya başlıyor... evet bu bireylerin iç çatışmaları arasında, gerçek ortaya çıkıyor. Bu çatışmanın aslı nedeni ve kimler tarafından oluşturulmuş. Emperyalizm'in Balkanları kana bulayışı, Demokrasi ve insan haklarının beşiği dediğimiz Avrupa'nın, yanı başında gerçekleşen bu savaşı kendi çıkarları için kışkırtması ve dur demeyişi bu gerçeklerden bazıları.

Belki de Tiyatro Pera'yı izleme fırsatını 4. Uluslararası Kıbrıs Festivalinde görme fırsatı bulacağız. Fakat yolunuz İstanbul'a düşerse Tiyatro Pera'nın Taksim-Sıraselviler Caddesi'ndeki alçak gönüllü sahnesinde "büyük tiyatro" yapılıyor. Yanlışlıklar Komedi - William Shakespeare Ekim ayında başlıyor bu salonda! Bizden söylemesi.

Görüş

Ali Yalçınay

Türkiye'de Yükselen Eylemler ve Kıbrıs'a Yansımaları....

Merhabalar...

Kıbrıs'ta, Anadolu'da ve Dünya'nın birçok yerinde her gün belli başlı olaylar yaşanıyor. Hem de öyle olaylar ki, kan akıyor, emek sömürülüyor, bombalar yağıyor, emekçilerin kanı akarken, yoksullar daha da fakirleşirken, emperyalistler insan eti yeme yanında, kan içmeye devam ediyorlar...

Kimileri "emperyalizme karşı savaş vermeden, emperyalizmden kurtulma!" hayalleri kurarken kimileri de "tüm savaşlara hayır!" edebiyatına soyunuyor....

Peki neden emperyalizme karşı savaş yok? Neden zalimlere karşı savaşa hayır?

Burjuvaziye "gül" bahçelerinden geçerek mi yenilgiye uğratacağız? Yoksa elimiz ayağımız tutmuyor, o yüzden savaşıyor muyuz?

Emperyalizme karşı, burjuvaziye karşı savaşmaksızın, gerici bütün güçlere karşı birleşik cephede

örgütlenmeksizin şunu iyice kavramamız gerekir ki sömürden kurtulmamız olanaksızdır...

Bugün Anadolu'ya bir bakalım...

Senelerdir kanı emilen, Ermeni, Kürt, Laz, Bulgar, Arap ve tüm diğer azınlık halkların, işçilerin, emekçilerin, tüm devrimci, ilerici yurtsever insanların arasında bir kitle vardır ki hem nifak sokmaya çalışıyor hem de ortalığı karıştırıyor....

Kürt sorunu çözilemiyor mu...

Kürt sorununun çözüm yolu açıktır ve nettir. Bugün emperyalist zincir içerisinde yer alan tüm siyasi haritalar içerisinde Kürt Halkının tüm diğer kardeş halklarla y a ş a m standartlarını ilerelebileceği ve kendi kendilerini yönetebilecekleri usul ve yol bellidir...

Tüm devrimci kesimlerin ve

ilerici, yurtsever kitlelerin Kürt halkı ile aynı cephede, birleşik cephede aynı kesimde yer alarak, sosyalist bir ülke kurmalarını veya kendi kendilerini, kendi öz iradeleri ile yönetebilecekleri sosyalist bir ülke yaratmalarına yardımcı olmalıdır...

Çünkü Kürt sorununu çözecek olan ne AB ne BM ne Kürt Milliyetçiliği ne

de ideolojik çizgileri bozuk seviyede olan karşı-devrimci örgütler olmayacaktır...

Çözüm anti-emperyalist, anti-faşist çizgiden birleşik cephe mekanizması ile hareket eden tüm devrimci güçlerin işbirliği ile gerçekleşecektir...

Eylemler ülkemize nasıl mı yansıdı?

Olayların ülkemize yansıması hem bazılarına göre gizli gizli hem de açık politikalar ürünü olarak ortaya çıktı...

Kimileri Türkiye'den korkarak "yahu şu Kürtler neden eylem yapıyor, cezalandırılsın bunlar!" dedi, kimileri "Aman AB bana kızacak, fazla

ortalarda görünüş g ö r ü ş sunmaya yım" dedi. Kimileri ise "Yahu ne olursa olsun bana ne!" diyerek geçiştirdi gitti...

Bu gibi görüşleri duymak gayet mümkün son günlerde...

Peki neden biliyor musunuz?

Kendine "ben kitle örgütüyüm, ben halk örgütüyüm, ben oyum buyum" diyen halkı bir çizgiden bir çizgiye çekiyor ve insanların kafasını karıştırıyor...

Peki çözüm ne?

Çözüm basit...

Deşifre, teşhir ve ortaya konacak

doğru siyasete, mantıklı duruşa yönelik çağrı ve örgütlenme...

Bu duruş ise gayet açık ve nettir...

Çözüm hem Kıbrıs'ta hem Anadolu'da hem de Dünya'nın her yerinde birleşik cephe...

Hangi fraksiyon olursa olsun. Hangi duruşu savunursa savunsun...

Devrimci örgüt, işçi sınıfı bilimi ile donanmış örgüt, Bolşevizm'i "ezberci" metotlarla değil, karakterize edinmiş, benimsemiş örgüt ve bireyler soruna en net yanıt verir, kitleleri arkasına toplar ve ilerler...

Anadolu'da da yapılması gereken budur...

Aynen Kıbrıs'ta Kıbrıs sorununun çözülmesi gerektiği gibi...

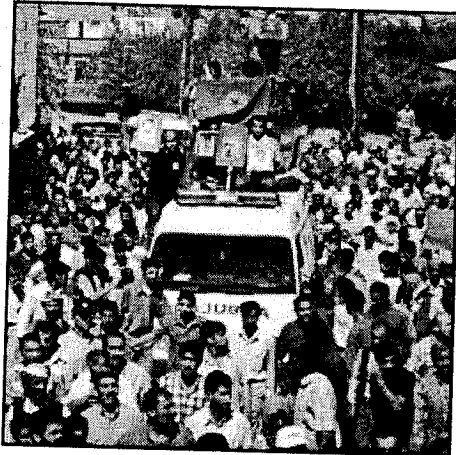
Aynen Anadolu'da Kürt sorununun çözülmesi gerektiği gibi...

Aynen dünyanın her köşesinde emperyalizmle, faşizmle ve her türlü gerici yapı ile savaşan tüm kardeş halkların sorunlarının çözülmesi gerektiği gibi...

Ülkemiz insanının da bu soruna bakarken bakış açısı işte bu yönde olmalıdır ve Kürt Halkı'nın kendi kendini yönetme iradesine ve isteğine, Kürt emekçilerinin açık bağımsızlık isteğine net bir şekilde destek verilmelidir...

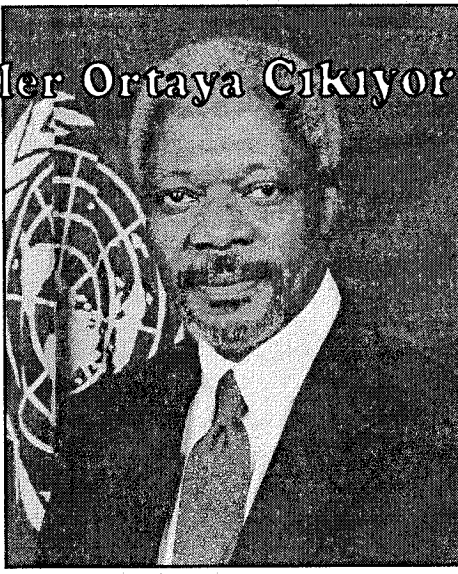
Bugünün objektif koşullarında bizlere düşen görev de işte budur...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle....

Irak'a Ambargo: 15 Yıl Sonra Gerçekler Ortaya Çıkıyor

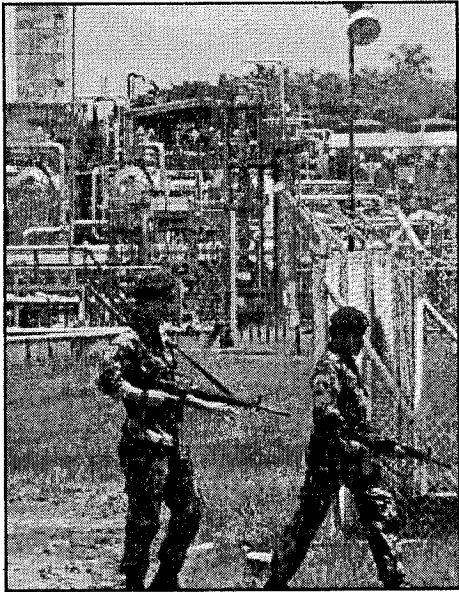
1990 yılındaki Körfez savaşından sonra Irak'a ambargo uygulanmıştı. Bu ambargo sürecinden belli bir süre sonra Irak'a BM gözetiminde petrol karşılığı yiyecek satılması kararlaştırılmıştı. Bu girişimin yönetimi de BM'ye verilmişti. Ancak petrol karşılığı yiyecek satacaklarını öne süren bir dizi ABD ve AB şirketleri devreye girerek BM'nin bu uygulamasını bir çok noktadan deldiler. Görünen o ki Irak'tan 37 milyar dolarlık petrol alan şirketler bu petrolü hemen hemen iki misline 64 milyar dolara sattılar. Bu işin arkasında BM'de çalışan bürokratlardan tutun da Amerikan-İngiliz şirketlerinin azami kâr hırsıyla bir dizi dolaplar döndürdüğü de ortaya çıktı. Aynı dönemde Türkiye, Ürdün ve Mısır üzerinden de 8.4 milyar dolarlık petrol kaçakçılığının yapıldığı da kayıt altına geçti. BM'nin bu kaçakçılığı çok iyi bilmesine rağmen bu konuları görmezlikten geldiği açıklanan raporda da belirtiliyor. Durumlar bu iken BM'nin daimi temsilcilerinin istihbarat örgütleri bunları bildiği halde neden bu program için vetoyu gündeme getirmediler ve bu sistem sayesinde tekeller azami kârlarına kârlar katarak daha da güçlendiler? İkinci bir nokta ise petrol karşılığı yiyecek programı ile ilgili araştırma ikinci Körfez savaşından sonra

incelenmeye alındı. Neden? BM Güvenlik Konseyi üyelerinin bu konularla b-İlgili bilgisi yok muydu? Açık ki dönen dolapları durdurmak ve 'Yeni Irak' dönemine girmek için bu gerekiyordu. Üçüncü bir nokta da bu raporun sunulmasıyla beraber BM'nin yapısında da değişiklikler talep eden ABD ve İngiltere'nin ellerini güçlendirir pozisyon yaratılmış olundu. BM'nin "verimsiz ve denetimsiz" olduğunu gündeme getiren bunlar aynı BM'nin uzun yıllar kendilerine çalıştığını unutmuslar. Aslında hedef BM'de yapılmak istenen büyük değişikliklere muhalif olan Kofi Annan idi. Ve Kofi Annan'ın temsil ettiği ülkelerin elini zayıflatmak için sağcı bir Amerikalının böyle bir raporu gerekiyordu.

İnsan Hakları: Azami Kâr için bunlar Es Geçilir

Afrika'da yeni bir petrol boru hattı inşa ediliyor. Çad ve Kamerun petrol boru hattı Afrika'nın en büyük yatırım projesi. Bu petrol boru hattı geçeceği yerlerden yoksul Afrika köylülerini, küçük ölçekli balıkçılıkla uğraşan Afrikalıları devre dışı bırakıyor. Yaklaşık 4.6 milyar dolarlık projenin başını çeken Exxon-Mobil firması Çad ve Kamerun hükümetleriyle imzaladığı mukavele ile bu hükümetlerin petrol şirketlerinin petrol boru hattı ile ilgili projelerine karşı söz söyleme hakkını elinden aldı. Uluslararası Af Örgütü hazırladığı raporda insan haklarıyla ilgili herhangi bir eleştirinin hükümetler tarafından bu mukavele kullanılarak çöpe atılabileceğini açıkladı. Bilindiği gibi bir Afrika ülkesi olan Nijerya'da petrol şirketleri aynı metodu kullanarak ve hükümetle el ele şirketlere karşı girişilen eylemleri silah zoruyla ve kanla bastırdı. Gürcistan'daki Bakü-Tiflis boru hattının inşası sırasında da protestocular kurşunlanmıştı. Madalyonun diğer yüzü bu petrol boru hattı sayesinde Çad ve Kamerun rejimleri büyük gelir sağlayacağından insan haklarını çığneme konusunu dikkate bile almıyorlar. Hala hazırda Çad'ın

Doba bölgesinde köylülerin arazilerine el konduğu onlara tazminat verilmediği hatta arazilerini kullanmalarına izin verilmediği haberleri geliyor. Konu ile ilgili basına açıklama yapmak zorunda kalan Exxon-Mobil şirketi bu petrol boru hattının Çad ve Kamerun ülkelerine gelir sağlayacağını ve insan hakları konusunda bu gibi maddelerin mukavelede olup olmadığını araştıracağını söyledi. İnsanın bir mukavele imzalamadan önce o mukaveledeki maddelerden bilgisi olmaz mı?

Almanya'da İşsizlik ve Ekonomik Sorunlar

Alman ekonomisi uzun yıllardır durgunluk yaşıyor. Resmi kayıtlara göre 5 milyon insan işsiz. Avrupa'nın sanayi merkezi olarak bilinen Almanya bu özelliğini yavaş yavaş yitiriyor. Tekeller azami kâr uğruna fabrikaları ucuz işgücünün olduğu yerlere taşıyorlar. Örneğin geçtiğimiz hafta Volkswagen firması Alman işçilerinin çok pahalı olduğunu ve fabrikalarını Portekiz'e taşıyacaklarını açıkladılar. Endüstri merkezi olarak bilinen Bavyera bölgesinden son yılda beş binden fazla işçi işsiz kaldı. Almanya'da yatırımları olan ABD ve İngiliz tekelleri de azami kârlarını korumak amacıyla harcamalarda yüzde 40 kısıtlama talep ediyorlar. Bu tekellere göre Polonya'daki işçiler Alman işçilerine nazaran 5 kat daha ucuz. Alman tekelleri Doğu Avrupa'ya doğru kaymaya başladılar. Ne de olsa Doğu Avrupa ülkelerinin AB'ye alınmasının esas nedenlerinden bir tanesi de ucuz işgücü idi. Almanya'da çevre ile ilgili yasalar Doğu Avrupa'ya kıyasla daha 'katı' olarak biliniyor. Bu da şirketlerin azami kârlar elde etmesine bir engel teşkil ediyor. Şirketler çevre ile ilgili yasaların daha 'esnek' olduğu ülkelere gidiyorlar. Sadece ağır sanayi şirketleri değil aynı zamanda elektronik sanayi de Almanya'dan Doğu Avrupa'ya doğru kayıyor. Almanya'yı terk etmeyen şirketler ise işçilerin ücretlerini düşürerek bazen daha uzun saatle aynı ücrete, bazen ise ücretlerde kısıntı yaparak daha az saat işçileri çalışmaya zorlanmaktadırlar.

Örneğin Almanya'nın meşhur elektronik şirketlerinden Loewen firması 1,250 çalışanından 300 işçisini işten çıkararak Almanya'da kalmayı tercih etmiştir. Ne kadar ilginçtir ki Loewen firması açıkça işçilerin ücretlerinde kısıtlamayı kabul etmemeleri durumunda Çek cumhuriyetine gideceğini açıkladı. Artık yakında made in Germany markalı pek fazla endüstriyel ürün görmeyeceğiz. 18 Eylül'de yapılacak seçimlerde sağcı CDU Partisinin 'ekonomiyi diriltme' iddiasının kof bir iddia olduğu şirketlerin işçi sigorta yatırım yükümlülüklerini azaltarak, üniversite öğrencilerine ücret sistemini devreye sokarak işsizliği azaltacağını iddia etse de gerçek amaçlarının tekellerin azami kârlarını elde etmesine yardımcı olmak olduğu açıkça görülüyor. Almanya'daki işsizler sorununu çözeceğini iddia eden CDU göz göre göre yalan söyleyerek işsiz ve çaresiz işçilerin oylarını toplamak istiyor.

İsviçre Gizlice AB Uyum Yasalarını geçiriyor

Kendini uzun yıllardır tarafsız olarak ilan eden İsviçre yeni mini referandumlarla AB ile uyum sağlamaya başladı. Geçtiğimiz aylarda Shengen anlaşmasını referandumla kabul eden İsviçre şimdi de 25 Eylül'de 10 yeni AB üyesi ülkeden işçilerin İsviçre'de çalışabilmesi için mini referandumla gidiyor. İsviçre'de çıkan haberlere göre bu yeni AB ülkelerinden gelecek olan işçilerin İsviçre işçilerine nazaran çok daha düşük ücretle çalıştırılacağı basına yansdı. Konu ile ilgili açıklama yapan İsviçre sendikaları referandumda hayır oyu kullanmak için çağrıda bulundu. İsviçre Sendikaları federasyonu sözcüsü Ewald Ackermann yaptığı açıklamada işçilerin serbest dolaşımı sayesinde üretimin düşürülmesini istemedikleri için kitleleri hayır oyu kullanmaya çağırıyordu. Geçtiğimiz günlerde

meşhur Formula-1 yarışçısı Schumacher'in İsviçre'deki villasında çalışan işçilere çok düşük ücret verdiği ortaya çıktı. Bu durum karşısında harekete geçen sendika bunu örnek göstererek İsviçre işçilerinin karşılaşacağı sorunları anlattı. İsviçre'de asgari ücret uygulaması yasal olarak yoktur. Dolayısıyla işverenler yeni AB ülkelerinden özellikle de Doğu Avrupa ülkelerinden gelecek işçileri çok düşük ücretle çalıştırarak azami kârlarına kârlar katacak.

Kavgamız

Yusuf Alkım

E-mail: ykavgamiz@yahoo.com

Geleceğe Umutla Bakmak

Geçtiğimiz hafta, Kıbrıslı Türklerin yaşamla ilgili düşüncelerini yansıtan bir araştırma yayınlandı.

Bu araştırma, AB ülkelerindeki toplumların içerisinde bulundukları düşünce yapısını belirlemek için çalışmalar yürüten Eurobarometer isimli şirket tarafından yapıldı.

Araştırmanın sonuçlarına göre ortaya çıkan bazı önemli bulgular şöyle:

- Son dönemdeki gelişmeler konusunda Kıbrıslı Türklerin üçte biri yaşamlarından memnun. Kıbrıslı Rumlar içerisinde ise bu oran onda sekiz.

- Önümüzdeki beş yıl içerisinde hayatının iyiye gideceğini düşünen Kıbrıslı Türklerin oranı üçte iki.

- Kıbrıslı Türklerin %55'i ülkelerindeki demokrasiden memnun.

Eurobarometer şirketinin ortaya koyduğu bu kamuoyu yoklaması bizlere çok önemli bilgiler veriyor.

Bunlar önemli, çünkü Kıbrıs halkının nasıl düşündüğü ve nasıl bir şekillenme yaşadığını anlamak, geleceğe ışık tutması açısından önem taşımaktadır.

Örneğin bu araştırmadan birkaç basit sonuç çıkaracak olursak,

Örneğin Kıbrıs halkının önümüzdeki kısa dönemde ciddi toplumsal hareketlenmeler yaşamayacağı,

Tam tersi giderek pasifize olacağı, toplumsal sorunlara karşı duyarsızlaşacağını anlayabiliriz.

Bunun nedeni, insanların doğal olarak, yaşamlarından memnun oldukları dönemlerde sorunlara karşı duyarsızlaşmasıdır.

Bu noktada önümüze iki soru çıkmaktadır,

Birincisi, böylesi bir durumda biz komünistlere düşen görev nedir?

İkincisi ise bu durum daha ne kadar böyle devam edebilir?

Soruları yanıtlamaya ikincisinden başlarsak, sanırım birincisinin de cevabını vermek kolaylaşacaktır.

Halkın büyük bir çoğunluğunun ekonomik olarak hayatının iyileşmesi ve geleceğe umutla bakması, sermaye sınıfının iktidarda olduğu sistemlerde geçici bir durum ya da dıştan destekli olması durumunda, bağımlı olduğu ülkenin gücünü koruyabildiği süreç mümkündür.

Bizim ülkemize baktığımızda, Kıbrıs'ın her iki tarafının da bugünkü düzen nedeniyle ekonomik olarak dışa bağımlı olduğunu görürüz.

Örneğin, yarın Avrupa'da bir ekonomik krizin baş göstermesi durumunda, bunun Kıbrıs'a yansımalarının çok daha ağır olması kaçınılmazdır.

Bu olguyu yıllardır TC'ye bağımlı olarak yaratılan Kuzey ekonomisinin geçmişte TC'deki krizlerden nasıl etkilendiğini düşünerek anlayabiliriz.

Bugün bu olgu değişmiş değildir. Dünya sömürgeci güçleri Kıbrıs'ın stratejik öneminden dolayı, ada üzerinde sorun istememektedirler.

Bunu da ada üzerinde yaşayanları ekonomik olarak rahat ettirerek elde etmeye çalışmaktadırlar.

Belki ada nüfusunun küçük olması nedeniyle bunu büyük oranda başarabilmektedirler.

Ancak bu olgu, adanın her iki yanında binlerce emekçinin asgari ücrete çok zor şartlar altında yaşıyor olduğunu ortadan kaldırmıyor.

Diğer yandan ada üzerinde bir tek ada halkı mı yaşamaktadır?

Hayır, bugün adanın güneyinde on binlerce Uzakdoğulu, kuzeyinde ise çok daha fazla Türkiyeli emekçi yaşamlarından hiç de memnun olmadan,

Geleceklerine hiç de umutla bakmadan yaşam sürmektedirler.

Bu emekçi insanlar hiçbir sosyal hakları olmadan yaşamak zorunda kalıyorlar.

Sosyal haktan anlaşılması gereken, bu insanların emeklerinin sömürülmesine karşı,

İnsanlık dışı muamele görmelerine karşı örgütlenebilme hakkıdır.

Ama bu hak bu insanlara tanınmamaktadır.

Peki birinci soruya gelecek olursak, biz komünistlere düşen görev nedir?

"Kıbrıs'ta işçi sınıfı yoktur!" diyerek sınıf savaşımından uzaklaşmak mı yoksa tüm gerçekliği ile ortada olan sınıf savaşımı doğrultusunda örgütlenme çalışmalarına hız vermek mi?

Ve dünya kapitalist düzeninin kaçınılmaz olarak yaşadığı krizler dönemi Kıbrıs'ı vurunca ve kaçınılmaz olarak Kıbrıs halkının da memnuniyetsizliğinin artmasıyla mücadeleyi artırarak sonuca ulaşmak mı?

Evet, bizleri çok zor bir dönem beklemektedir.

Ama bu dönem bizim istencimiz dışında, geçici bir dönemdir.

Hiç bir komünist işçi ve emekçi kesimlerin yaşamının kötüleşmesini ve böylece savunulanların daha çok ses vermesini istemez.

Ama yaşamakta olduğumuz kapitalist düzen bunu kaçınılmaz olarak tüm insanlığa dayatmaktadır.

Öyleyse bize düşen görev, bizleri bekleyen büyük kavgalara en iyi şekilde hazırlanmak,

Ve günü geldiğinde, bu gerici ve barbar düzeni yıkarak, gerçek anlamda özgür insanların oluşmasına olanak tanıyacak olan komünist toplumun inşasına başlamaktır.

Öyleyse durmak yok, mücadele için örgütlenmeye devam!

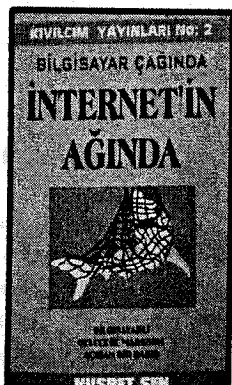
www.ozgurkipbris.net

**Özgür Bir
Kıbrıs
İçin
mücadelenin,
İnternetteki
Adresi**

**KIVILCIM YAYINLARI
TÜM KİTAPÇILARDA VE
YAY-SAT BAYİLERİNDE.**

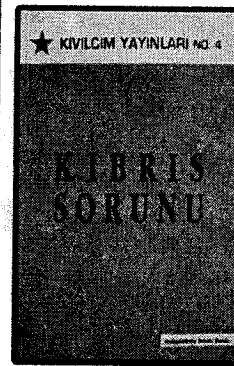
**ELDEN ULAŞMAK
İSTEYENLER
0392 22 70 680 NUMARALI
TELEFONDAN BİZLERE
ULAŞABİLİRLER.**

Okudunuz mu?

**Kıvılcım
Yayınları
No: 2
İnternet'in
Ağında
Fiyatı: 4 YTL.**

Okudunuz mu?

**Kıvılcım
Yayınları
No: 4
Kıbrıs
Sorunu
Fiyatı: 5 YTL.**

Okudunuz mu?

**Kıvılcım
Yayınları
Stalin
Komünizmdir!
Fiyatı: 3 YTL.**

Atılım 11 Yaşında!

Atılım Gazetesi'nin 11nci kuruluş yıldönümü Londra'da da kutlandı. Londra'daki kutlamaya Kıbrıs Sosyalist Partisi Londra Dayanışma Örgütü (KSP-LDÖ) de katıldı. KSP-LDÖ temsilcisi Serkan Yavaşoğulları kutlamada yaptığı konuşma ile işçi sınıfı önderliğinde birleşik cephe çağrısı yaptı. Serkan Yavaşoğulları'nın yaptığı konuşma şöyle:

Değerli Yoldaşlar,

Türkiye devrimci hareketinde son onbir yıldır süren, ve daha önceleri de olan mücadeleniz dolayısıyla KSP ve KSG olarak sizleri kutlar, mücadelenizin ve gücünüzün her geçen gün artarak sürmesini temenni ederiz.

Dünya komünist hareketinin Sovyet tecrübesini doğru bir şekilde kavraması, Sovyet tecrübesini kararlılıkla savunması, ve onların bize sunduğu komünizmi inşa planını doğru ve tutarlı bir şekilde savunması dünya komünist hareketinin yeniden inşası için bir ön zorunluluktur. Bu tecrübenin kavranması ve tutarlı bir şekilde savunulması önünde engel oluşturan, ve kökenleri son tahlilde Troçki ve Buharin'e uzanan tüm çarpıtıcı kaynakların kurutulması, yenilgiye uğratılması, bu görevin yerine getirilmesi için bir ön şarttır. Bunu başarmazsak komünizm idealimiz yenilgiden kurtulamayacaktır!

Bu yönde bir çaba ortaya koymak isterseniz KSP ve KSG'nin dünya komünist hareketiyle bağıntılı olarak oluşturduğu değerlendirmelerin, toparladığı Sovyet tecrübesini ortaya koyan Sovyet belgelerinin sizler için de yararlı olacağını göreceksiniz. Sovyet tecrübesini

Dünya komünist hareketinin Sovyet tecrübesini doğru bir şekilde kavraması, Sovyet tecrübesini kararlılıkla savunması, ve onların bize sunduğu komünizmi inşa planını doğru ve tutarlı bir şekilde savunması dünya komünist hareketinin yeniden inşası için bir ön zorunluluktur. Bu tecrübenin kavranması ve tutarlı bir şekilde savunulması önünde engel oluşturan, ve kökenleri son tahlilde Troçki ve Buharin'e uzanan tüm çarpıtıcı kaynakların kurutulması, yenilgiye uğratılması, bu görevin yerine getirilmesi için bir ön şarttır. Bunu başarmazsak komünizm idealimiz yenilgiden kurtulamayacaktır!

kavramamış hiç bir komünist hareket tutarlı bir komünist hareket olamamıştır ve de olamayacaktır da!

Stalin'in öğretilerini Troçki ve Buharin kaynaklı pislikte boğarken, Stalin'i yaşasın Stalin nidalarıyla anmak, açık Troçkistlerin Stalin düşmanlığından da kötü, yeni Troçkist bir saldırı şeklidir. Stalin'i anmak ve savunmak isteyenlerin birincil görevi onun, ve onun önderliğindeki Sovyetlerin komünizmi inşa planını kavramak ve savunmaktan geçer. Komünizmi yeniden inşa etmek de aynı yoldan geçer!

Değerli yoldaşlar,

Dünya emperyalizminin, her ne kadar bölük pörçük olsalar da, hala daha birlikte, Amerikan hegemonyası altında faaliyet yürüten birleşik güçlerine karşı işçi sınıfının güçlerini birleştirmesinin yollarını bulmak zorundayız. İşçi sınıfını birleştirmek yanında onu ezilen halkların emperyalizme karşı mücadele eden güçleriyle birleştirmenin de yolunu bulmak zorundayız. Hareketimizin ideolojik

olarak darmadağın edilmişliği yanında örgütsel olarak da darmadağın olduğu açıktır. Bu dağınıklığı önlemek için Komünizmin siyasi ve teorik doğrularından taviz vermek gerekmez. Böylesi bir yol önerenler insanlığın tek kurtuluş yolunun komünizm olduğunu sınıfımızdan ve insanlıktan gizlemek isteyenlerdir. Ama, ve ideolojik farklılıkların, ve buna bağlı olarak örgütsel farklılıkların pek çok burjuva etkilenme n e d e n i y l e saflarımızda alıp başını gittiği bugünkü şartlarda ortak bir programatik zemin bulmanın yolları, buna bağlı olarak, ve farklılıklarımızın üstüne giderken aynı zamanda ortak bir program etrafında ortak iş yapma yetenek ve imkanları da bulunabilmelidir.

Yabancı büyük güçlerin ülkenizdeki etkinliğini yok etmeyi, bu yabancı güçlerle birlikte ülkeyi yöneten tekelci burjuvaziye devirmeyi, bunlara kuyruk olan, ve hareketi bölmekte ve burjuvaziye satmakta ısrarlı ve kararlı olan akımları yenilgiye uğratmayı,

milletlerin ayrı devlet kurma hakkını ve de emperyalizme karşı birliğinin gerekliliğini temel alan, böylece büyük işletmeleri devletleştirecek, toprağı köylülerin kullanımına sunacak bir hükümeti hedefleyen ortak bir program, bu programın demokratik yollardan savunusu ve kitlelere ulaştırılmasını hedefleyen bir birleşik cephe kurmak mümkündür. Biz kendi ülkemizde bu çabayı ortaya koyduğumuzda, hareketimizin tamamiyle burjuva-emperyalist kuyrukçusu partilerin hegemonyası altında olduğunu, kitlelerimizi bu konumdan kurtarmanın bizim için herkesten de zor olduğunu gördük. Ama bu çabamızdan vaz geçmedik ve de vaz geçmeyeceğiz. Kıbrıs'ın devrimci güçlerini er veya geç birleştireceğiz. Ama, ve halbuki, Türkiye devrimcilerinin bu yönde adımlar atma ihtimalleri bizim ülkemize nazaran daha fazladır. Ümit ederiz tüm Türkiyeli yoldaşlar, ve bu arada sizler bu önerimizi dikkate alırsınız.

Değerli yoldaşlar

Çalışmalarınızda başarılar diler, ayrı yerlerde ve fakat birlikte yürüdüğümüz bu yolda zaferin işçi sınıfına, zaferin komünizme ait olacağı konusunda hiç bir şüphemiz olmadığını, sizlerin de bu konuda hiç Bir şüphenizin olmadığını bildiğimizi buradan ve tekrar ilan etmek isteriz.

Yaşasın Komünizm!

Yaşasın emperyalizme karşı işçi sınıfı ve komünizm önderliğinde birleşik cephe!

Kıbrıs Sosyalist Partisi
Londra Dayanışma Örgütü

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon Numarası:

İstenilen
Abonelik Süresi

- ☐ 13 Sayı (9,000,000 TL./ 9 YTL.)
☐ 26 Sayı (17,000,000 TL./17 YTL.)
☐ 52 Sayı (30,000,000 TL./30 YTL.)

Tarih:

Abonenin İmzası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.

ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik/Lefkoşa

Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

SEÇİMLER, REFERANDUMLAR VE KSP- Bölüm 1

1. Annan döneminde;

A) "BM çatısı altında....çözüm" siyasetinin Annan Planı olarak şekillenmekte olduğu dönemde, Kuzey'de, bu siyasetin pratik olarak uygulanmasına karşı duran sağ kanadın yenilgiye uğratılması, bu siyasetin savunucularının siyasetlerini uygulama şansı elde etmeleri, mümkünse bunların bir çatı altında toplanarak bu imkanı elde etmesi için çalışmak zorundaydık. Bilindiği gibi, Güney'de bu siyaseti savunanlar, Annan Planı etrafında anlaşmadan bahsetmekte, Kuzey'deki sağ bunun engeli olarak ortaya çıkmakta, bu partiler tarafından bunun engeli olarak gösterilmektedir.

B) Aslında bu siyasetin zaferi için bizim taraf tutmamızın hiçbir gereği yoktur. Bu siyaset olmazla iştigaldır. Bu siyaset, ancak ve ancak 7 bilinmeyenli denklemin, son tahlilde birilerinin empozesi üzerinden denklenmesi dışında barışçıl bir çözüm elde edemez. Bu meyanda bizim siyasetimiz görüşmelerde şu veya bu tarafın desteklenmesine karşı esasta nötrdür, görüşmelerde elde edilecek sonuca karşı esasta nötrdür, ve bu sonuçların ve de bu sürecin teşhiri siyasetidir -süreç barışçıl kaldığı oranda karşı çıkmama siyaseti ile taraf tutmadan teşhir siyaseti. Tüm bu alandaki faaliyet ve önermeleri emperyalizmin, kendileri de emperyalist eğilimli olan yerli işbirlikçileri dahil, teşhiri için kullanmak siyaseti. "BM çatısı altında...çözüm" stratejisiyle burjuva-emperyalist siyasetin kuyruğu olan sözde solun teşhiri siyaseti. Çözemezler siyasetinin esası budur.

C)Yani birinci husus, Madde (A), yani "herkes" "BM çatısı altında...çözüm" konusunda anlaşmış görünürken, Kuzey'deki sağcıların buna karşı çıkıyor olmaları veya bu görünümü vermeleri, bizim ikinci noktada, yani (B), yani "BM çatısı altında..." burjuva-emperyalist çözüm siyasetinin ancak ve ancak bu siyasetin faktörleri olan burjuva devletlerin bir veya birkaçının diğerlerine empozesi olmamış mümkün olamayacağı tespitimizin geçerliliğinin önünü örten bir maske işlevi görmekteydi. Bu durum, son ana kadar görülmeyen AKEL muhalefeti ortaya çıkmasa, yani Annan Planı kabullenilse, biz de ancak ve ancak (B)'de ortaya konan şartlarda sonuç verecek olan Annan

Planı'nın zaferi için çalışmış partiler saflarında yerimizi alacaktık. Fakat Kuzey'de Annan Planı'na -yani "BM çatısı altında..." burjuva-emperyalist siyasetinin o günkü somut şekline-karşı çıkan veya karşı çıkar görünen sağ muhalefetin varlığı; ve Güney'deki burjuva-emperyalist çözüm siyasetini savunanların bu siyasetlerinin başarısızlık nedenini bu siyasetin ta kendisinden kaynaklı olduğunu gizlemek için, bu siyasetin başarısızlık nedeni olarak Kuzey'deki sağcıların bu siyasetin o günkü somut şekli olan Annan Planı'na karşı çıkışlarını ileri sürmeleri şartlarında bizim siyasetimiz Kuzey'de bu siyaseti savunanların (esas olarak sözde sol, çözüm ve barış taraftarı olarak bilinen, AB taraftarı olarak bilinen AB kuyrukçusu tüm partilerin buna karşı duran sağa karşı zaferi için çalışmaktan, Güney'de de bu siyasetin zaferine katkı koymaktan başka birşey olamazdı. Bu burjuva emperyalist çözüm siyasetinin işe yaramazlığını en iyi bir şekilde kavratmanın bundan başka bir yolu yoktu.

D) Bu siyaset Annan Planı şeklinde zafer kazansaydı, bu bizim burjuvalar çözemez siyasetimizin yanlışlığı anlamına gelmeyecekti. Biz genel bir kural olarak, milletler sorununun çözümü olarak emperyalistlerin bu işi yapamayacağını ilan ediyoruz, ve Annan Planı'na bakılırsa, bu planın Kıbrıs'ta milletler sorununu çözmediğini, emperyalist bir plan olduğunu görürüz. Bunun yanında ama biz, emperyalist çerçevede bile Kıbrıs Sorunu'nu çözemeyeceklerini, çünkü bu işin 7 bilinmeyenli bir denklem, birilerinin empozesi şartları dışında denklenemeyecek, yani çözülemeyecek bir denklem, bir sorun olduğunu, bu nedenle emperyalizm şartlarında çözümün ancak ve ancak bu empozenin imkanları oluştuğunda mümkün olabileceğini, başka türlü de mümkün olamayacağını söylüyoruz. Yani biz bu tür şartların hiç oluşmayacağını söylemiyoruz -1960 Antlaşması bunun bir örneğidir! Sadece ve her geçen gün bu tür gelişmelerin şartlarının azaldığını söylüyoruz! Bu empozenin şartlarının şu anda mevcut

olmadığını söylüyoruz. Ve işte bizim muhalefetimize değil de, desteğimize rağmen çözümü elde edememeleri, bu tespitimizin kendimiz, ve aynı zamanda kitleler açısından kesin bir ispatını elde etmemiz anlamına gelmiştir! Ve Annan Planı şeklinde bir çözüm mümkün olsaydı, bizim tek hatamız somut durumu değerlendirmedeki, birilerinin empoze etmesi için diplomatik imkanların oluştuğu olgusunu göremememizden ibaret olacaktı. Ama olaylar da gösterdi ki, biz bu dar alanda da yanılmadık! Ve tekrar şunu ilan ediyoruz: Kendi burjuva-emperyalist çerçevelerinde bile çözemezler!

E) Annan Planı döneminde, BDH ve seçimler döneminde, böyle bir empozeye karşı direnen sağ kanattı, ve direnme nedenleri ve iktidar yöntemleri "BM çatısı altında...çözüm" siyasetini savunanlara kıyasla daha kötüydü. Sadece Kıbrıs'ta değil TC'de de durum buydu. Bunların yenilgisi Kıbrıs ve TC siyasetinde relatif olarak daha iyi imkanlar oluşturunca. Bunların yenilgisine katkı yapmak yerinde ve doğru bir siyasetti.

Yani Kıbrıs'ta emperyalist bir barış planının uygulanması için çalışmak yerinde ve doğru bir siyasetti!

Gel gelelim, referandum yaklaştıkça, önce bu

sonucun alınması için

bize ihtiyaç olmadığı, bizzat

TC ve diğer güçlerin sağ

kanadı yedeğe çekip anlaşma

siyasetine uymaya zorladığı

görüntüsü ortaya çıkmıştı. Bu

noktada (B)'deki siyasetimize geri

dönebildik. Hele hele, referandum

yaklaşırken, Talat'ın da katıldığı

görüşmelerde BM'nin ABD ve

İngiltere yönlendirmesi altında aşırı

bir TC savunması ve KC taleplerini

aşırı bastırması karşısında (B)'deki

siyasete geri dönmemiz gerekirdi.

AKEL ve Papadopoulos'un

"hayır"ından sonra ise kesin olarak

(B)'deki siyasete dönmemiz şarttı.

Bir yandan emperyalistlerin

empozesi olgusunun teşhiri, diğer

yandan emperyalizm şartlarında

herhangi bir tarafı tutmayacağımızın

açık bir şekilde sergilenmesi

gerekirdi. Bu dönemdeki

yaklaşımlarımızı sıkı bir şekilde

gözden geçirmeliyiz, çünkü böylesi

durumların tekrar ortaya çıkma

ihtimali, Güney'de Papadopoulos ve

AKEL aleyhtarı bir kadife devrim

ihtimali mevcuttur.

F) Gel gelelim, tüm bu dönem boyunca siyasetimizin esas hedefi sağın yenilgisi değil (hele hele TC'nin sağa dengelediği şartlarda hiç değil), solun "BM çatısı altında...çözüm" siyasetinin sonuç vermeyeceği gerçeğinin teşhiriydi. Bunun, o günkü kampanya, sağa karşı kampanya şartlarında yapılması sorunludur. Ama bu yapılabilirdi. Annan Planı, Strateji ve Taktik broşüründe bunu yapabildik. Sol kanatla ortak propaganda ve ajitasyonlarda bunu açıktan yapamazdık. İmkansızdı. Ama bu propaganda-ajitasyon sürecinde kitlelerle birebir temaslarda, yani en azından ileri unsurlara propaganda faaliyetimizde, ve de kendi bağımsız propagandamızda bunu yapabildik ve de yapmalıydık. Bu alanda, anlaşmanın emperyalist karakterine rağmen mevcut olan, bilhassa Kıbrıslı Türkler açısından mevcut olan olumlu yanlarına eğilmek, olayın emperyalist empoze yönünü, ve de olmazlığı yönünü küçümsemek eğilimi ortaya çıkmıştır. Anlaşmayı elde etmek esas sorun haline gelmiştir -sanki bize ve hatta sol partilerin tümü bir arada onlara kalmıştı! Bu eğilim o kadar güçlendi ki, anlaşmayı bozan parti olarak AKEL hedef tahtası yapılmak istendi- (12 ve 26 Nisan 2004 KSP Bildirileri). TV'deki üçüncü Referandum konuşmasını (B)'deki siyaset çerçevesinde yapabildik, onun yerine anlaşmayı elde etmek için Güney'e ve AKEL'e çağrı, yani baskı yöntemini seçtik. Burada Parti önderliğinin olayların akışına karşı yeterince müdahil olmadığını tespit etmeliyiz. Bu müdahale, ilk olarak, anlaşmaya karşı çıktıkları için anti-AKEL'cilik şekline bürünen eğilime dur denerek başlayabildi.

G) Referandum sonrasında, siyasetlerimizin doğruluğunun ispatlandığı şartlarda, bizim karşı çıkış değil de desteğimize rağmen emperyalist anlaşma elde edilemediği şartlarda, Parti'nin kolayca eski siyasetlerimize dönmesi beklenirdi. Fakat Parti önderliği, bahsi geçen dönem boyunca yoldaşlarımızın anlaşmayı her ne pahasına olursa olsun elde etme eğilimini, Kuzey'deki kitlelerin yığınsal eğiliminin onlar üzerindeki yıkıcı etkisini yeterince idrak edemedi.

SEÇİMLER, REFERANDUMLAR VE KSP- Bölüm 1

2. Referandum Sonrası ve Kuzey'de Cumhurbaşkanlığı Seçimi döneminde:

Bu nedenledir ki, ülke çapında ortak bir programın ancak ve ancak Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti (AEBCH) programı olabileceği, Annan Planı zemini üzerinden siyasetlerin emperyalist işbirlikçisi, bölücü ve imkansızla işstgal siyasetleri olduğunun açık ilanının, ve tüm çalışmaların bunun üzerinde şekillenmesinin gerekliliği tam olarak kavranamadı ve de erken seçimler etrafında ortaya çıkan ittifak görüşmelerinde siyasetimize 'ittifaklarda hiçbir parti kendi programını bir diğerine empoze edemez, ortak paydada buluşulmalıdır' şeklindeki yanlış tespitle yansıdı (21 Aralık 2004 KSP Bildirisi). Halbuki Kıbrıs çapında ortak planın ancak ve ancak AEBCH programı olabileceği gelişmeler tarafından tekrar ispatlanmış, ve de Partimiz tarafından karar altına alınmıştı. "BM çatısı altında...çözüm" siyasetini savunan partilerin teşhiri için kullanılması gereken, "buyurun ortak planınızı oluşturun, biz onu da desteklemeye hazırız, ortaklık yönünde yapılan tüm faaliyetlerde yer alır ve destekleriz" taktiği, yani bu işin olmazlığı ve dolayısıyla bu siyasetin teşhiri taktiği, "BM çatısı altında...çözüm" siyasetiyle aramızdaki temel farklılıkları eritme taktiği haline dönüşme eğilimini ortaya çıkardı. "BM çatısı altında...çözüm" siyasetinin savunucularına karşı topyekûn saldırı imkanının ve de zorunluluğunun açık olduğu o günlerde, bu yönde bir gelişme aşırı zararlı olurdu. Bu eğilimin durdurulmuş olması Parti'nin doğru siyasetlerinin, ve bunlar etrafında oluşan birliğin bir zaferidir.

A) İçinde yer aldığımız 17 Nisan 2005 Cumhurbaşkanlığı seçimleri, kesin ve yalın olarak kendi doğru siyasetlerimizin propagandası temelinde yürütüldü. Yani ve aynı zamanda, sağ burjuva-emperyalist siyasetlerin, ve soldan bu siyasetlerin kuyruğu konumunda olan siyasetlerin teşhiri temelinde yürütüldü. Burada amaçlanan, sadece ve basitçe sağ ve onun siyasetlerini başka söylemlerle de olsa benimsemiş olan solun teşhiri değildi. Çünkü sağ siyasetler uygulayan sol kanadın teşhir ve tecridini zorlaştıran, ve bu sözde sol siyasetin, "BM çatısı altında...çözüm" siyasetinin incir

yaprağı görevini gören, bu siyasetin başarısızlığını örtmekten, onun yenilgi üstüne yenilgisine bahane üstüne bahane üretmelerine katkı koymaktan başka pratik hiçbir değeri olmayan diğer sol kanat partilerinin teşhiri, bilhassa önem kazanmıştır. Kuzey'de CTP, Güney'de AKEL "Güçlü partiler" olarak, burjuva iktidara oynayan, burjuva iktidarı paylaşan partiler olarak, "BM çatısı altında...çözüm" siyasetini mantıkî sonuçlarına vardırarak zorundadırlar ve vardırılmışlardır. Bahsi geçen diğer sol partilerimiz ise aynı "BM çatısı altında...çözüm" siyasetini savunmalarına rağmen ve fakat iktidara oynayacak güçte olmadıkları için bu siyaseti mantıkî sonuçlarına vardırarak zorunluluğu duymadıklarından, bu siyasetin CTP-AKEL türü savunmalar nedeniyle başarıya ulaşmadığını iddia ederek, CTP ve AKEL'e karşı çıkmak sahtekarlığıyla; kendilerinin ve CTP-AKEL'in ortak siyaseti olan "BM çatısı altında...çözüm", bu burjuva-emperyalist çözüm siyasetinin yenilgisini zorlaştırmaktan başka bir işlev görme mekte d i r l e r . Devrimcilerimizin bu siyasetin etki alanından çıkmasını önlemekten, emperyalizme karşı tutarlı bir çalışma içine girilmesini önlemekten, emperyalizme karşı duruşun örgütlenmesini önlemekten başka bir görev yerine getirmemektedirler. Bu seçimler döneminde Partimiz bu partilerimizin siyasetlerinin CTP ve AKEL ile birlikte, esasta bir ve aynı siyaset olduğunu, onların tüm eleştiri ve önerilerinin sonuç vermemiş ve de vermeyecek olan, ve de ülkemizi bağımsızlaştırmayacak olan aynı siyasetin farklı türlerinden ibaret olduğunu ısrarla ortaya koymak zorundaydı ve koydu.

B) Partimiz, 17 Nisan 2005 Cumhurbaşkanlığı seçimlerine AEBCH siyaseti ve programıyla katılarak, emperyalizm karşıtlığı retorikini kullanan ama işin aslında burjuva-emperyalist 'BM çatısı altında...çözüm' siyasetinin incir yaprağı olarak faaliyet yürüten tüm kesimlere, burjuvazinin varlığını iddia ettiği demokrasi şartlarında, emperyalizme karşı duruşlarını ortaya koyma imkanını sundu.

Bu kesim, bu seçim döneminde bir yandan CTP'yi desteklemiştir, öbür yandan "BM çatısı altında...çözüm" burjuva-emperyalist stratejilerinin bir türünü (1960'a dönmek gerekli türünü) savunan "bağımsız" bir aday Partimizin karşısına dikmiştir, diğer yandan da Kuzey'de demokrasi olmadığını keşfedip, bu olgunun ardına sığınmıştır.

C) Demokrasi olsun veya olmasın, Kuzey'de 17 Nisan 2005 cumhurbaşkanlığı seçimleri döneminde işgal rejiminin sunmak zorunda kaldığı imkan, yani Partimizin bağımsız programıyla bu seçime katılabilmesi imkanı, bu kesimlere Partimizi destekleyerek sosyalizme olan bağlılıklarını, yurtlarının bağımsızlığına olan bağlılıklarını, vatanımızın emperyalizmden kurtuluşu için gerekli olan programı savunmak, desteklemek imkanını sunmuştur. Partimiz onlara bu imkanı sunmuştur. Seçim Partimizin aday tarafından kazanılsaydı, iktidardaki burjuvazi, iktidardaki yerli ve yabancı güçlerin önünde iki seçenek kalacaktı. Ya demokrasinin varlığını kabul ederek halkımızın savunduğu Partimizin programının hayata geçirilmesini kabulleneceklerdi, ya da demokrasinin mevcudiyeti konusunda ettikleri lafların bir yalan olduğunu açıkça ilan etmek anlamına gelen bir şekilde, halkımız tarafından desteklenen Partimizin programının hayata geçirilmesini zorla, zorbalıkla yasaklayacaklardı.

Bunu denemek imkanına kavuşamadık, çünkü tüm sol muhalefet partilerimizin programları kitlelerin karşısına emperyalizme karşı mücadele edilemeyeceğinin ilanı ile çıkmaktadır, ve işte bu seçim, Cumhurbaşkanlığı seçimi, onların bu gerçek konumlarının kesin ve açık bir şekilde ortaya konması anlamına gelmiştir.

D) Tüm bunlar şu olguyla açıkça ortaya koymuştur. Bu partilerimiz ve bu çevreler tam ve kesin bir yenilgi ruhunu, emperyalizme karşı mücadelenin imkansızlığı ruhunu kendi siyasetlerine temel almışlardır, ve partimizin

devrimciler saflarında bu ruhun yenilgisi için verdiği çabayı baltalamakta, emperyalizme teslimiyet ruhunu korumakta ısrarlıdırlar.

E) Partimiz Kuzey'deki Cumhurbaşkanlığı seçimi dönemini, komünizmin o güzelim maddi şartlarının hali hazırda mevcut olduğu bir dünyada yaşadığımızın, yani insanlığın bolluk ve refah içinde yaşaması için herşeyin mevcut olduğunun insanlığa anlatıldığı; bu şartlara rağmen her yıl 40 milyon insanın açlık, susuzluk, basit hastalıklar ve savaşlar nedeniyle öldürülmesinin, bir milyar insanın aç gezmesinin nedenin bugünkü emperyalist dünya düzeni olduğunun insanlığa anlatıldığı; bugünkü barbarlık günlerinin bitmesi ve güzel günlerin gelmesi için tüm insanlığın el ele vermesinin şart olduğunun tüm insanlığa anlatıldığı bir döneme dönüştürmüştür. Bu dönem, Partimizin halkımıza ve tüm insanlığa, makinalaştırılmış, elektrifikasyonu ve bilgisayarlaştırılması tamamlanmış, üretim araçlarının mülkiyetinin bir avuç kişinin bencil çıkarlarını öne çıkarma amacı olan bireysel mülkiyet şeklinde değil de tüm insanlığın çıkarlarını öne çıkaran ortak mülkiyet şeklinde kullanıldığı güzel günlere götürme karalılığını ilan ettiği; bu bilgisayarlaştırma sayesinde tüm vatandaşların devletin yürütülmesinde yer aldığı, her konuda her an oy verdiği doğrudan demokrasiye devreye sokmayı üstlendiği, ve bunu halkımıza ve tüm insanlığa ilan ettiği bir dönem olmuştur.

F) Sol, demokrat, yurtsever ve hatta sosyalist olduğunu iddia eden, bürokrasiye karşı olduğunu ilan eden, emperyalizme karşı olduğunu ilan eden, insanlığın iyiliğini istediğini ilan eden, insanları sevdiğini ilan eden, insanlığın gerilemesi değil de ilerlemesinden yana olduğunu iddia eden, ve fakat iddialarının anlamını bile idrak edemeyip burjuva önyargılarıyla koyun koyuna yatan tüm bu kesimler, partimizin bu programatik ilanları karşısında heyecan bile duyamayacak kadar ruhsuz, daha doğrusu ruhları burjuva-emperyalist önyargılarla dolu bir kesim olduklarını ortaya koymuşlardır.